

בית המשפט השלום חיפה

ת"צ

בעניין שבין :

אבירן ניסים מזרחי, ת.ז מס': 048078646
באמצעות בייכ עוה"ד טנוס עורכי דין- חברת עורכי דין.
מרח' אלמוג 20 חיפה, 354004
טל': 04-8880860 פקס: 04-6801900
דוא"ל: nezar@tannous-law.com

המבקש

נגד

סטופ מרקט בע"מ ח.פ. מס' 512781444
כפר ויתקין 4020000 ת.ד. 604

המשיבה

מהות התביעה : צרכנית, נזיקית, חוזית, הפרת חובה חקוקה, עשיית עושר שלא במשפט
סכום התביעה : 70 ₪
סכום התביעה לכל חברי הקבוצה : לא ניתן להערכה בשלב זה, עד 2,500,000 ₪

בקשה לאישור תובענה כתביעה ייצוגית

בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

בית המשפט הנכבד, מתבקש לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 5(ב1) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות"), לאשר את התביעה האישית שהגיש המבקש כנגד המשיבה, כתביעה ייצוגית, להכיר במבקש כמייצג הקבוצה ולפסוק לטובת חברי הקבוצה את הסעדים המבוקשים במסגרת התביעה הייצוגית שהוגשה.

- תצהיר המבקש מצורף לבקשה זו ומסומן 1.
- העתק מכתב התביעה המבוקשת לאישור ייצוגית, מצורף לבקשה זו ומסומן 2.

כל הנספחים המצורפים לבקשה זו מהווים חלק בלתי נפרד ממנה.
ההדגשות בבקשה זו אינן במקור, אלא אם צוין אחרת.

בית המשפט הנכבד מתבקש לפעול כדלקמן:

1. לאשר את התביעה נשוא בקשה זו על כל נספחיה כתובענה ייצוגית.
2. לקבוע בהתאם לסעיף 10(א) ו-14(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות כי הקבוצות בשמן תנוהל התובענה הייצוגית הן:

✓ **תת קבוצה ראשונה:**

"כל הצרכנים אשר רכשו בשבע השנים שקדמו למועד הגשת בקשת אישור זו, ועד למועד אישור התובענה כייצוגית המשיבה מוצרי מזון שלא סומנו בהתאם לדינים לעניין סימון מוצרי מזון".

✓ **תת קבוצה שנייה:**

"כל הצרכנים אשר רכשו בשבע השנים שקדמו למועד הגשת בקשת אישור זו, ועד למועד אישור התובענה כייצוגית, מהמשיבה מוצרים שנמכרים לפי משקל ונארזים מראש על ידי המשיבה, ואשר משקלם כלל את משקל האריזה .

✓ **תת קבוצה שלישית:**

"כל צרכן שרכש מהמשיבה מוצרי פירות וירקות ארוזים מראש שמחירם לאחר שקילתם לא צין על גבי האריזה".

✓ **תת קבוצה רביעית:**

"כלל הצרכנים שרכשו ממוצרי המשיבה אשר על גביהם לא נמצא כל פירוט בשפה העברית וזאת בניגוד להוראות הדינים שיפורטו בהמשך, במשך שבע השנים האחרונות ועד למתן פסק דין בבקשת האישור".

3. לחילופין מתבקש בית המשפט הנכבד, לעשות שימוש בסמכותו הנובעת מס' 10 לחוק התובענות הייצוגיות ולהגדיר את הקבוצה לפי שיקול דעתו, לרבות חלוקה לתתי קבוצות.

4. לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, את המבקש כתובע ומייצג ואת באי כוחו כבאי כח המייצגים בתביעה זו.

5. להגדיר בהתאם לסעיף 14(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות, את עילות התובענה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לחברי הקבוצה, כפי שמוגדר ומפורט בבקשה זו להלן.

6. לקבוע בהתאם לסעיף 14(א) לחוק תובענות ייצוגיות, את הסעדים המלאים כמבוקש בבקשה זו ו/או כל סעד אחר שבמסגרת סמכותו של בימ"ש נכבד זה.
7. ליתן צו המורה למשיבה לגלות בתצהיר כל מסמך כללי ו/או ספציפי, המעיד על מספרם המדויק של חברי הקבוצה המיוצגת ועל מספר המוצרים נושא הבקשה והתביעה שנמכר ע"י המשיבה והסכומים ששולמו בגינם.
8. ליתן, בהתאם לסעיף 25 לחוק התובענות הייצוגיות, צו המורה למשיבה לפרסם הודעות לחברי הקבוצה המיוצגת, לרבות הודעה על אישור התובענה כתובענה ייצוגית ולקבוע כי המשיבה תישא בהוצאות הפרסום.
9. לאשר, בהתאם לסעיף 13 לחוק התובענות הייצוגיות, את התובענה כייצוגית, בנוסח המצורף או בכל שינוי שבית המשפט הנכבד יחליט עליו, הכל כפי שייראה בעיני בית המשפט הנכבד ראוי לשם הבטחת ניהול הוגן ויעיל של התובענה הייצוגית.
10. לפסוק על פי סעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות, גמול הולם וראוי לתובע המייצג כמפורט בבקשה זו.
11. לחייב את המשיבה בהוצאות המבקש בגין בקשה זו, לרבות שכ"ט עוה"ד בצירוף מע"מ כד"ן.

ואלו נימוקי הבקשה:

12. המשיבה הינה רשת קמעונאית בתחום המזון, המפעילה עשרות סניפים ברחבי המדינה ובין היתר בעיר חיפה.
13. המבקש הינו תושב הקריות והוא יהיה מיוצג לצורך בקשה זו ע"י ב"כ הנ"ל ואשר כתובתם לצורך המצאת כתבי בי-דין הנה כמצוין לעיל.
14. המבקש נוהג לבצע את קניותיו מרשתות המזון הגדולות ובין היתר הוא במצע קניות רבות מסניפי המשיבה וזאת משך שנים רבות.

א. רקע עובדתי :

✓ **תיאור הפרות המשיבה לעניין תת הקבוצה הראשונה :**

15. המבקש גילה לאחרונה כי מוצרים ארוזים מראש הנמכרים במחלקת הפיצוחים אצל המשיבה בסניפיה הן במתחם I WAY, בסניף קסטרא וכן בסניף נשר נעדרים הן סימון תזונתי והן סימון של רשימת המרכיבים.

16. המשיבה מפרה בכך את החובה המוטלת עליה בהתאם לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון תזונתי), התשנ"ג-1993 (להלן: "תקנות בריאות הציבור"), אשר סעיפיו הרלוונטיים לבקשה דנו הם סעיפים 12 ו-5 ואשר מסדירים את אופן המכירה של המוצרים וזאת כמפורט להלן :

17. סעיף 2 "לתקנות בריאות הציבור" קובע כדלקמן :

חובת סימון תזונתי תק' תשנ"ד-1994

2. (א) לא ייצר אדם מזון ארוז מראש, לא ייבא, לא ישווק, לא יאחסנו ולא יציגו למכירה אלא אם כן הוא מסומן בסימון תזונתי בהתאם לתקנות אלה (להלן - סימון תזונתי).
תק' תשנ"ד-1994
(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אין חובת סימון תזונתי של מצרכי מזון כמפורט להלן :

- (1) מים ומים מוגזים ;
- (2) תבלין ;
- (3) קפה ;
- (4) תה ;
- (5) חליטה להכנת משקה ;
- (6) שמרים ;
- (7) אבקת אפיה ;
- (8) ממתיק כהגדרתו בתקנות בריאות הציבור (מזון) (מזון דיאטתי וממתיקים), תשמ"ז-1987 ;
- (9) תמצית מאכל וצבע מאכל ;
- (10) חומר גלם לייצור מזון בתעשייה.

18. סעיף 5 "לתקנות בריאות הציבור" קובע כדלקמן :

אופן הסימון תק' תשנ"ד-1994

5. (א) הסימון התזונתי ייעשה על אריזת המזון במקום בולט לעין, בתוך מסגרת, בצורת טבלה, בנוסח בעברית ובסדר כמצויין בתוספת הראשונה.
(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם קטנה האריזה מכדי לאפשר סימון תזונתי בטבלה כאמור, הוא יסומן בשורה או בשורות, לפי הענין.
(ג) האותיות בסימון התזונתי יהיו בגודל המפורט בטבלה 1 בתקן ישראלי ת"י 1145 תמוז תשמ"ב (יולי 1982) - סימון מזון ארוז מראש, לענין סימון רכיבי המזון.

19. המבקש מציין כי המשיבה לא ביצעה סימון כנדרש לפי סעיפים 2 ו 5 "לתקנות בריאות הציבור" הני"ל.

20. יודגש כי המוצרים נשוא בקשת האישור אינם נארזים בפני הלקוחות, אלא המדובר במוצרים שנארזו מראש (במקום לא ידוע, וגם ללא ידיעה מי אכן ארוז את המוצרים), והם מוצגים ללקוח כשהם ארוזים מראש.

21. בנוסף, המבקש מציין כי משרד מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות פרסם חוזר ביום 17/1/2013 שכותרתו " יצור מזון בשיווק" (להלן: "חוזר משרד הבריאות"), שבא להסדיר את דרישות החוק בכל הקשור לעסקים אשר מבצעות פעילויות יצרניות בנקודות השיווק, כגון פריסת גבינה ואריזתה מראש (שלא לעיניי הלקוח).

22. חוזר משרד הבריאות קובע הנחיות והוראות כדלקמן:

אריזה וסימון תוצרת מוגמרת

7.3.2.13 סימון התוצרת המוגמרת יתאים לדרישות תקן ישראלי 1145"סימון מזון ארוז מראש" ודרישות כל דין לעניין סימון מזון ארוז מראש. בנוסף, יופיע בסימון " נפרס ונראז (או פעולה הרלבנטית שבוצעה) ב- (שם החנות וכתובתה)" והסימון: " למכירה במקום האריזה בלבד".

7.3.2.14 התוצרת המוגמרת תיארו באריזה שפתיחתה ניכרת בהתאם לדרישות תקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריזת מזון), התשנ"ג-1992 ולא תפתח בכל שלב שהוא מרגע האריזה ועד הגעה לצרכן הסופי. האריזה תתאים למגע עם המזון ותעמוד בדרישות הדניים בישראל לגבי חומרים הבאים במגע עם מזון, ובהעדרם יחולו דרישות ה-FDA האמריקאי או דרישות האיחוד האירופאי".

23. המדובר במוצרים אשר נארזים/נפרסים/נטחנים/ נשקלים על ידי המשיבה ונמכרים כמזון ארוז מראש בהתאם לתקן ישראל 1145.

24. לאחר גילוי ההפרה המתוארת לעיל, פנה המבקש למשיבה בפניה מוקדמת (על אף שאינו חייב לעשות כן על פי הפסיקה והחקיקה), אך ופנייתו נענתה בשלילה מוחלטת ע"י המשיבה, ובכך לא נותר למבקש אלא לפנות לערכאות משפטיות.

25. המבקש בדק ומצא כי אין מדובר בטעות נקודתית אצל המשיבה, אלא בדרך התנהגות קבועה המבטאת התנהלות קבועה וסדורה. אין כל ספק כי בהפרות הוראות הדין (בהתאם לאמור לעיל ובתאם לעילות שפטיהן יועלו בהמשך), המשיבה מסבה לציבור הצרכנים נזק ממוני ולא ממוני, ועל כן, הדרך היעילה ביותר להביא את המשיבה לאכוף את הוראות הדין הינה בדרך של בקשת האישור דנן.

26. חשוב לציין כי נגד המשיבה הוגשה בעבר בקשה לאישור תובענה כייצוגית בעניין הפרת חוזר משרד הבריאות אשר בעקבותיה, הגיעה המשיבה להסדר שהוגש לבית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין, ובו התחייבה המשיבה להסדיר עניין זה (ברם, בהתאם לתשובת המשיבה לפניה המוקדמת, חוזר משרד הבריאות לא חל על מוצריה המשווקים במחלקת פיצוחים ובשל כך, אין היא מחויבת לפעול על פיו) ת"צ 16-03-27428 גינוסר ואח' נ' סטופ מרקט בע"מ ואח' (שלום ת"א).

27. כמו כן, הח"מ איתרו מספר הליכים הנושאים שאלות משותפות של עובדה ומשפט נגד משיבות אחרות: ת"צ 14-11-55388 גדעוני נ' א.ב.א ויקטורי בע"מ (מחוזי ת"א), ת"צ 11-12-11784 דורפמן נ' טיב טעם בע"מ (מחוזי חיפה).

28. בנוסף משרד הח"מ הגיש ומנהל הליך דומה בבית המשפט המחוזי ירושלים ת"צ 3343-03-18 לוי נגד שופרסל ואח'.

- מצ"ב חוזר משרד הבריאות ומסומן 3
- מצ"ב תקנות בריאות הציבור ומסומן 4.
- מצ"ב תיעוד מוצרי המשיבה ומסומנים 5 (על התקן זיכרון)
- מצ"ב העתק מהפניה המוקדמת ומסומנת 6.
- מצ"ב העתק מתשובת המשיבה ומסומן 7.
- מצ"ב העתק מתשובת המבקש לתשובת המשיבה ומסומן 8.

✓ תיאור הפרות המשיבה לעניין תת הקבוצה השנייה:

29. בין שלל המצרכים אותם נוהג המבקש לרכוש מהמשיבה ישנם גם מוצרי פירות וירקות, עוגיות ארוזות מראש שלא ניתן לרכוש אותם ללא האריזה, עוגיות שוקו ציפס, עוגיות פילסברי, עגבניות מגי, תפוחים קריספי, דלעת, סלטים מוכנים (כגן סלט חציל פיקנטי וסלט חציל טבעי), אוזני המן, קוקיס שוקולד לבן, קוקיס אגוז (להלן: " המוצרים ").

30. לאחרונה, המבקש הבחין כי בזמן התשלום בקופה, קופאיות המשיבה שוקלות את המוצרים יחד עם המארז ומחייבות אותו לשלם את המחיר אשר חושב לפי משקל " המוצרים " שכלל את המארזים, המגשים והאריזות.

31. לכאורה, מדובר במשקל זניח וקטן ואולם, מדובר במוצרים לא זולים כאשר מחירם נע בין 40-45 ₪ לקילו, ולכן לטענת המבקש אין מדובר בטכומים זניחים כלל ועיקר.

32. חשוב לציין כי המשיבה מודעת היטב לחובתה לנטרל את משקל האריזה מהמשקל הכולל של המוצר, והראיה לכך היא חשבונית המצורפת ממנה רואים כי המשיבה מנכה את משקלם של אריזות מוצרים אחרים (כגון ענבים) וזאת בעקבות הסדר פשרה בחליך קודם אותו הגישו הח"מ ת"צ 17-07-33138 נחילה נ' סטופ מרקט (בבימ"ש המחוזי בחיפה ע"י כב' השופטת בטינה טואבר, פורסם בנבו, 05/07/2018)להלן: "עניין נח'לה". כלומר נטרול משקל האריזה מענבים הינה דבר שבחובה ואילו ממצרכים אחרים המשיבה מתעלמת מחובתה.

33. המשיבה מטעה את הצרכנים כאשר היא שוקלת את המוצרים הארוזים מראש, יחד עם האריזה ומציגה משקל כולל ברוטו ולא נטו.

34. המבקש מציין כי סעיף 20(ב) לחוק המכר, תשכ"ח-1968, קובע כך: "נקבע המחיר לפי משקל, יחושב לפי המשקל הנקי."

- מצ"ב תיעוד מרכישות אותן ביצע המבקש על התקן זיכרון ומסומנים 9.
- מצ"ב חשבוניות רכישה שבהם ניתן לראות כי לא מנכה משקל האריזה ומסומנים 10.
- מצ"ב חשבוניות רכישה בהם ניתן לראות כל המשיבה מנכה את משקל האריזות בהתאם לפסק הדין בעניין נח'לה ומסומן 11.
- מצ"ב פסק הדין בעניין נח'לה ומסומן 12.

✓ תיאור הפרות המשיבה לעניין תת הקבוצה השלישית :

35. המבקש מציין כי הוא נוהג לרכוש מסניפי המשיבה מוצרי פירות וירקות ארוזים מראש אשר מחירים מסומן במחיר לפי משקל. כך לדוגמה, בכל פעם שהמבקש רוכש את המוצר דלעת ארוזה מראש (מונחת באריזות פלסטיק עטופה בניילון נצמד) המשיבה מסמנת את המחיר בשלט ליד המוצר במחיר לק"ג, אך המשיבה אינה מציינת על גבי המוצר מה הוא משקלו ומה הוא מחירו הסופי של המוצר, כך שלראשונה המבקש מתודע למחיר אותו הוא נדרש בגין רכישת הדלעת הוא כאשר הוא מגיע לקופאית בעת התשלום

36. שווק מוצרים מהסוג המתואר לעיל על ידי המשיבה נעשה בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן, התמשי"ד, 1984 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") ו- לתקנות הגנת הצרכן (כללים שונים לפרסום מחירי נכסים ושירותים), תשנ"א, 1991(להלן: "תקנות הגנת הצרכן") המחייב את המשיבה לסמן את מחיר המוצר הסופי על גבי המוצר עצמו.

37. המבקש מציין כי המשיבה מפרה את הוראות סעיף 17 ב לחוק הגנת הצרכן אשר קובע כדלקמן :

חובת הצגת מחיר על טובין והמחיר המחייב (תיקון מס' 11) תשס"ב-2002

17. (א) עוסק המציע, המציג או המוכר טובין לצרכן יציג על גביהם או על גבי אריזתם את מחירים הכולל.

(ב) הצגת המחיר כאמור בסעיף קטן (א) תהיה -

(1) של המחיר הכולל בלבד, ורק במטבע ישראלי ;

(2) במקום הנראה לעין, בספרות ברורות וקריאות.

(ג) הוראות סעיפים קטנים (א) ו- (ב) יחולו גם על טובין המוצגים על ידי עוסק לראווה בכל דרך שהיא, באופן הנותן יסוד להניח שהטובין, או טובין הדומים להם, מוצעים על ידי לצרכן למכירה.

(ד) המחיר המחייב של טובין יהיה המחיר שהוצג עליהם בהתאם להוראות סעיף זה, אף אם מחירים בקופה גבוה מהמחיר האמור.

(ה) השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי טובין שלגביהם תהיה חובה להציג, נוסף על המחיר הכולל או במקומו, את המחיר ליחידת מידה, משקל או נפח, הכל כפי שיקבע.

38. כמו כן, המשיבה מפרה את הוראות סעיף 1 לתקנות הגנת הצרכן אשר קובע כדלקמן :

הצגת מחיר של סוגי מצרכים מסוימים:

1. (א) סוגי המצרכים המנויים בטור א' לתוספת יכול שמחירים יוצג באופן המצויין לצדם בטור ב', ולא על גבי המצרך עצמו או על גבי אריזתו, ובלבד שהצגת המחיר כאמור נראית לעין, ברורה וקריאה בדרך המאפשרת לכל אדם לדעת את מחיר המצרך.

39. בכל פעם שהמבקש חפץ/או רוכש מוצרי פירות וירקות ארוזים מראש, אין לו את הכלים לדעת את המחיר המוצר הסופי, והוא אף אינו יודע מה הוא משקלו של המוצר, וכמובן שאין אפשרות לצרכן לרכוש כמות קטנה יותר מזו הארוזה על ידי המשיבה.

- מצ"ב תיעוד של המוצרים נשוא הפרת המשיבה לתת הקבוצה השלישית על גבי התקן זיכרון ומסומן 13.

- מצ"ב חשבוניות רכישה ומסומנות 14.

- מצ"ב תקנות הגנת הצרכן ומסומנות 15

✓ תיאור הפרות המשיבה לעניין תת הקבוצה הרביעית :

40. עניינה של ההפרה הנטענת לגבי תת הקבוצה הרביעית הינה הנוהג הנפסד של המשיבה למכור מוצרים בניגוד לחובה שנקבעה. המשיבה מתעלמת מהוראות הדין הישראלי כאשר היא אינה מסמנת ביודעין את מוצריה (או לפחות חלק ממוצריה) בשפה העברית וזאת בניגוד להוראות תקנות בריאות הציבור (מזון)(סימון תזונתי) תשנ"ג- 1993 (להלן: "תקנות בריאות הציבור- סימון") וצו הגנת הצרכן (סימון טובין), התשמ"ג 1983 (להלן: "צו הגנת הצרכן") ותקן ישראלי רשמי ומחייב 1145- סימון מוצרי מזון ארוז מראש (להלן: "תקן 1145").

41. המבקש מצוין כי המשיבה מפרה את סעיף 2(א) לתקנות בריאות הציבור הקובע כדלקמן:

2(א) לא ייצר אדם מזון ארוז מראש, לא ייבא, לא ישווק, לא יאחסנו ולא יציגו למכירה אלא אם כן הוא מסומן בסימון תזונתי בהתאם לתקנות אלה (להלן- סימון תזונתי).
כמו כן המשיבה הפרה את הוראות סעיף 3(א) לתקנות בריאות הציבור הקובע כדלקמן:
3(א): הסימון התזונתי יפרט את הערך הקלורי של המזון, ותכולת החלבונים, הפחמימות, השומנים והנתרן כמפורט בתוספת הראשונה, בחלק א'.

42. בנוסף לכך, המשיבה הפרה את הוראות סעיף 5(א) לתקנות בריאות הציבור הקובע כדלקמן:

5(א) הסימון התזונתי ייעשה על אריזות המזון במקום בולט לעין, בתוך מסגרת, בצורת טבלה, בנוסח בעברית ובסדר כמצויין בתוספת הראשונה

43. כמו כן, המשיבה הפרה את הוראות סעיף 4 (ב) לצו הגנת הצרכן שקובע כדלקמן:

4(ב): הסימון על טובין מיובאים יהיה בעברית או בעברית ובלועזית; מופיע סימון נוסף בלועזית, שאינו נדרש לפי צו זה, אין צורך בתרגומו לעברית.

44. המשיבה הפרה בנוסף את ההוראות הנכללות במסגרת תקן 1145, הקובע כי פרטי הסימון התזונתי, ובכלל זאת מכת תקנות בריאות הציבור, אליהן מפנה תקן 1145 בסעיף 10, יהיה בשפה העברית, כפי שנקבע כדלקמן:

3.8: החלק המילולי של פרטי הסימון הנדרשים בתקן יהיה בשפה העברית:

ציון וסימון מוצרי מזון מהווה אינדקציה בסיסית לצרכן על מנת לקבל את מלוא המידע המהותי אודות המוצר שמעניין הצרכן לרכוש ולצרוך בהתאם לצרכים שלו, ולכן אי אספקת מידע על גבי המוצר בהתאם לדינים במדינת ישראל.

45. אי ציון מידע על גבי המוצרים מונע מהצרכן לעשות במוצר שימוש המתאים לצרכיו ובכך מסב לצרכן נזק ממוני ולא ממוני.

46. תקנות בריאות הציבור, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 נועדו לשם מימוש זכותם של הצרכנים לדעת מה טיבו של המוצר אותו הם רוכשים, וכן על מנת לסייע בידם להשוות בין מוצרים דומים ולקבל החלטה מושכלת בעת רכישה של מוצר מסוים.

47. אלא שהמשיבה בחרה לעשות דין לעצמה ולהפר את הוראות הדין בעניין סימון מוצרי מזון ארוזים מראש, והיא אינה מקפידה לסמן את מוצריה בהתאם להוראות הדינים המפורטים. במעשיה ובמחזדליה, מונעת המשיבה מהצרכנים ובכללם המבקש, את זכותם לבצע קניה מושכלת המתאימה לצרכיו, שכן מידע חיוני מוסתר מהצרכים, והכל כפי שיפורט להלן.

48. המבקש רוכש ורכש ממוצרי המשיבה המכונה **קוקה קולה (בטעם קלאסי ובטעמים שונים המשווקים על ידי המשיבה)** יודגש כי המוצר מושא בקשת האישור נמכרים על ידי המשיבה בכלל סניפיה ובפריסה ארצית, ולכן אין המדובר בתקלה נקודתית אלא בשיטת עבודה אצל המשיבה אשר פועלת בשיטת מצליח בכל הקשור לשיווק המוצר שבנידון.

49. בפעם האחרונה שהגיע המבקש לביתו הוא הבחין כי אין כל אזכור על גבי המוצר בעניין שם המוצר, רכיבי המוצר, שם היבואן, הוראות שימוש ואחסון בשפה העברית, ועל גבי המותר היה כיתוב רק בשפה האנגלית

50. בשל כך, המבקש חשש משימוש במוצרים מושא בקשת האישור, והחליט כי בשל העובדה כי אינו יכול ללמוד אודות טיב המוצרים, ולכן הוא בחר שלא לעשות בהם שימוש.

51. המבקש פנה למשיבה בפניה מוקדמת מפורטת אשר לא זכתה לתגובה כלשהיא מטעם המשיבה.

- מצ"ב העתק תקנות בריאות הציבור- סימון- ומסומן 16.
- מצ"ב העתק מצו הגנת הצרכן ומסומן 17.
- מצ"ב תיעוד של המוצר ומסומן 18.
- מצ"ב חשבונית רכישה של המוצר ומסומנת 19.
- מצ"ב פניה מוקדמת מטעם המבקש ומסומנת 20.

52. המבקש מציין כי בהתאם לאמור לעיל הרי המשיבה מפרה שורה רבה של חוקים ודינים ואי לכך קמה לו למבקש זכות תביעה מכוח עילות אלה :

הטעייה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן").
הפרת חובה חקוקה.
הפרת החובה לקיום חוזה בתום לב, בהתאם לסעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים").
רשלנות.
עשיית עושר ולא במשפט.

53. בהפרותיה את החוק דלעיל, גורמת המשיבה למבקש ולצרכנים בכלל, נזקים ממוניים ובלתי לא ממוניים של ממש.

ב. המסגרת הנורמטיבית:

(1) הטעיה מכוח דיני הגנת הצרכן

54. תכליתו של חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") היא להגן על הצרכן, בין היתר על ידי מניעת הטעייתו על ידי העוסק. למבקש קמה עילת תביעה אישית בין היתר, מכוח עוולת ההטעיה והמסגרת הנורמטיבית של עילת ההטעיה, כפי שנקבעה ברע"א 2837/98 ארד נ' בזק, פ"ד נד (1) 600, 607, כדלקמן:

"הטעיה היא הצהרה כוזבת. הטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות; הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם."

55. חוק הגנת הצרכן קובע שורה של איסורים שתכליתם למנוע את הטעייתו וניצול בורותו של הצרכן על ידי העוסק, וכן מטיל חובות גילוי על עוסקים, אשר נועדו להבטיח כי בטרם יחליט הצרכן לרכוש מוצר, יביא העוסק לידיעתו מידע מלא, ככל האפשר, על טיב הנכס שהוא עומד לרכוש ומחירו הכולל.

56. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטילות על עוסק חובות מוגברות ביחסיו עם הצרכן, ולקבוע כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העוסק לנצל את מעמדו העדיף על מנת להתעשר על חשבון הצרכן או לנהוג כלפיו ברשלנות. לכן קובע החוק שורה של חובות

ואיסורים, שמטרתם למנוע הטעיית הצרכן, להביא לידיעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים לממש את זכויותיו (ר' דברי כבי השופטת ט' שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 ברזני נ' בוק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נה(4) 584, 598, ודברי כבי השופט מ' חשין בדני"א 5712/01 ברזני נ. בוק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, תק-על 847(1)2003 (להלן: "הדיון הנוסף בעניין ברזני")).

57. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עוסק" לבין "צרכן". "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן כ"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק". "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן כ"מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי".

58. הגדרות אלו כוללות את המבקש ואת המשיבה ולא ניתן לחלוק על כך.

סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן קובע בד:

"2. איסור הטעיה

[תיקונים: התשמ"ח, התשנ"ג, התשנ"ט, התש"ס, התשס"ו (מס' 2), התשס"ח (מס' 3)]

(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); **בלי לגרוע מכלליות האמור** יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה... (2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;

59. בדיון הנוסף בעניין ברזני הנ"ל, נפסק כי הטעיית צרכן היא עוולה נזיקית, שחלים עליה עיקרי היסוד והדוקטרינות שבפקודת הנזיקין, כולל אלו הנוגעות לקשר הסיבתי ולהיקף הפיצוי לאור סעיפים 64 ו-76 לפקודת הנזיקין (ר' פסק הדין בדעת הרוב מפי כבי השופט מ' חשין, פסקאות 11, 36-31). המשיבה מעוולת במחדל בכך שהיא מפרה את כלל החוקים והתקנת שאוזכרו לעיל ובכך גרמה להטעיית המבקש וכלל חברי הקבוצה.

(2) הפרת חובה חקוקה:

60. מעשי המשיבה, כפי שתוארו לעיל, עולים כדי הפרת חובה חקוקה, עוולה מכח סעיף 63 לפקני"ז, אשר קובע כהאי לישנא:

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו

נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת
בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.
(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם
לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או
להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו
פלוני."

61. בית המשפט העליון ניתח את יסודות עוולת "הפרת החובה החקוקה" במסגרת ע"א
145/80 שלמה ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש ואח', פ"ד לז(1) 113 (להלן:
"פרשת ועקנין"), שם פירט בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט, כתוארו אז, אהרן ברק,
את חמשת היסודות המצטברים של עוולת "הפרת חובה חקוקה" (שם עמ' 139):

"חמישה הם יסודותיה של העוולה בדבר הפרת חובה חקוקה:

- א. חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק;
- ב. החיקוק נועד לטובתו של הניזוק;
- ג. המזיק הפר את החובה המוטלת עליו;
- ד. ההפרה גרמה לניזוק נזק;
- ה. הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק."

62. כפי שהראינו לעיל, המשיבה מפרה את הוראות הדינים כפי שאזכרו לעיל! בנוסף לא ניתן
לחלוק כי סעיפי הוראות הדין אותן מפרה המשיבה נועדו להגן על הצרכנים פן יוטעו על ידי
המשיבה.

63. בחקשר זה יודגש כי ההגדרה הקבועה למונח "נזק" בסעיף 2 לפקודת הנזיקין רחבה ביותר
וכוללת, בין היתר, גם חוסר **תחושות של כעס ותסכול** (ר' יישום הדבר לדוגמא בתא (ת"א)
1372/95 יורשי המנוח תאופיק ראבי ז"ל נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית
בישראל בע"מ (פורסם בנבו, פסק הדין מיום 7.10.08) בסעיף 51 לפסק הדין; ת"צ-47729-
07-12 אייל הלר נ' ליימן שליסל בע"מ (פורסם בנבו, פסק הדין מיום 20.11.13; סעיף 5
להחלטה).

(3) הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפי דיני החוזים :

64. בין המבקש לבין המשיבה נקשר חוזה, עם ביצוע הרכישות אצל המשיבה ואי לכך חלה על
המשיבה חובת תום הלב לפי סעיפים 12, 39 ו-61(ב) לחוק החוזים.

65. סעיף 12 לחוק החוזים מאפשר הטלת אחריות גם במקרה של אי גילוי מקום בו מוטלת
חובת גילוי, ובנוסף חובת תום הלב כוללת חובה לגלות לצד השני עובדות חשובות ואפילו

עובדות שהצד השני היה יכול לגלותן בכוחות עצמו כאשר גילוי זה מתחייב ממהות העסקה ומנסיבות המקרה.

66. המשיבה נהגה שלא בתום לב, כאשר בחרה לשווק את המוצרים נשוא בקשת האישור בניגוד לכלל הדינים כפי שפורטו לעיל.

(4) רשלנות :

67. סעיף 35 לפקודת הנזיקין מגדיר רשלנות כדלקמן :

“עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח-יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח-יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה.”

68. סעיף 36 לפקודת הנזיקין מטיל את החובה האמורה בסעיף 35 הנ"ל **“כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף.”**

69. מעשיה של המשיבה, כפי שפורטו בכתב תביעה זה, תחילתם בהפרת הוראות הדינים וסופם ברשלנות, אם כי המונח רשלנות עושה חסד עם המשיבה שכן הדעת נותנת כי פעולות כגון אלו של המשיבה, נעשות בכוונה תחילה וכי המשיבה יכלה לצפות היטב את תוצאות ההטעיה והפרת החוק.

70. רשלנותה של המשיבה מתבטאת, בין היתר, במעשים ובמחדלים הבאים :

א. אי קיום הוראות החוק והתקנות כדלעיל ו/או

ב. עשו מעשים שמשווק מזון סביר לא היה עושה באותן נסיבות.

71. כאמור לעיל, המבקש יטען כי המשיבה התרשלה בחובתה לקיים הוראות הדינים וגרמה למבקש ולשאר חברי הקבוצה נזקים ממוניים כמו גם לנזקים לא ממוניים כאשר לא היתה להם ידיעה או יכולת לדעת אודות נסיבות ההטעיה המבוצעת על ידי המשיבה.

(5) עשיית עושר ולא במשפט :

72. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט – 1979 קובע באופן הבא :

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה."

73. הרעיון המונח ביסוד דיני עשיית העושר שלא במשפט, הוא מניעת התעשרות הנתבע על חשבון המבקש.

74. שלושה הם היסודות שהתקיימותם מבססת חובת השבה בגין עילת עשיית עושר ולא במשפט: קבלת נכס, שירות או טובת הנאה - היא ההתעשרות; ההתעשרות באה לזוכה מן המזכה; ההתעשרות נתקבלה על-ידי הזוכה "שלא על פי זכות שבדין". (ר' רע"א 502/04 GMBH Buffalo Boots נ' גלי - רשת חנויות נעליים גלי שלום ואח', פורסם בנבו 16.5.04; פסקה 5 לפסק דינו של כב' השופט גרוניס, כתוארו אז).

75. ברע"א 5768/94 א.ש.י.ר. יבוא יצור והפצה נ' מורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ, פ"ד נב(4) 289, נקבע כי התנהגות מצד הזוכה שאינה עולה בקנה אחד עם דרישות המסחר ההוגן, תחשב יסוד נוסף לשם ביסוס היסוד השלישי: "שלא על פי זכות שבדין".

76. חוק עשיית עושר קובע את העיקרון הכללי של חובת ההשבה, אשר נועד למנוע התעשרות שלא כדין של אדם על חשבון רעהו ואולם אינו קובע רשימה סגורה של מצבים בהם נתונה הזכות להשבה. "הקטגוריות של עשיית עושר ולא במשפט לעולם אינן סגורות ולעולם אינן שוקטות על השמרים... על השופט לפרש את הוראת המחוקק על פי תכלית החקיקה. התכלית היא, בין השאר, מניעת התעשרות שלא כדין... ביסוד תכלית זו עומדת התפיסה... לפיה יש להורות על השבה מקום שתחושת המצפון והיושר (ex aequo et bono) מחייבת השבה" (דברי כב' השופט, כתוארו אז, א' ברק בד"נ 20/82 אדרס חומרי בנין בע"מ נ' הרלו אנד ג'ונס ג.מ.ב.ה, פ"ד מב(1) 221, בעמ' 273). כך גם הבהירה כב' השופטת נתניהו ברע"א 442/85 משה זוהר ושות' נ' מעבדות טרבנוול (ישראל) בע"מ, פ"ד מד(3) 661, בעמ' 669: "היתרון בכלי שנותן בידינו החוק הוא בגמישותו... אנו חופשיים להעניק את הסעד בכל מקרה ראוי שבו ההתעשרות מקוממת את חוש הצדק וההגינות והיא עונה בכך על היסוד שלא על פי זכות שבדין שבסעיף 1(א) לחוק".

77. המשיבה חסכה סכומי כסף נכבדים בכך שאינה מסמנים את מוצריה, ובדרך בה היא מוכרת את המוצרים, ובדרך בה היא מחשבת את משקל האריזה וזאת בניגוד להוראות הדינים כפי שאוזכרו בהרחבה לעיל ובשל כך, התרופה היחידה הינה השבת הכספים ששולמו על ידי המבקש וחברי הקבוצה בגין רכישת מוצרי המשיבה.

78. עוולת עשיית עושר ולא במשפט זכתה לתחייה מפוארת במסגרת ההחלטה בתי"צ 51324-03 בעניין עזרא יהודה נ' HP אשר ניתן ע"י כבוד השופט פרופ' גרוסקופף (פורסם בנבו ביום 3/5/17) (להלן: "עניין יהודה") ואשר לאחרונה בהחלטת בית המשפט העליון בתיק רע"א 5119/17 בעניין HP נ' יהודה עזרא, ע"י כבוד הנשיאה א' חיות ביום 25/12/17.

79. המבקש מציין כי ההתעשרות שלא כדין של המשיבה נבעה מן העובדה כי הציגה בפני הצרכנים מידע מוטעה, וכמו שבעניין יהודה נקבע כך:

“המשיבות חסכו במהלך השנים בעקבות אי העמידה בהוראות החוק הישראלי לעניין סימון מוצרים. התביעה לסעד זה מבוססת על סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל”ט – 1979, כשהלך המחשבה העומד מאחוריה הוא כדלהלן: על פי החוק, נדרשו המשיבות לסמן מחסניות דיו HP בעברית. המשיבות הפרו חובה זו, וכתוצאה מכך התעשרו שלא כדין, שכן חסכו לעצמן את הוצאות סימון המוצרים. התעשרות זו היא על חשבון הצרכנים, שכן הושגה באמצעות הפרת חובת הסימון המיועדת להטיב עימם. לפיכך על המשיבות להשיב לחברי הקבוצה את הרווחים שהפיקו מהפרת החובה”.

ג. הנזק:

80. המשיבה גרמה וממשיכה לגרום נזקים ללקוחותיה.

81. מטבע הדברים, אין מצויים בידי המבקש הנתונים והמידע באשר להיקף הניזוקים והנזקים כתוצאה ממעשי המשיבה המתוארים בבקשה זו. נתונים אלו יוכלו להתברר במלואם בהמשך החליטים (ניתן לדוגמה להעריך את סכום ההשבה באמצעות סקר צרכנים אשר יביא לידי ביטוי את אחוז הצרכנים שהיעדר הסימון כמתחייב מהווה נתון משמעותי עבורם ו/או לגבי צרכנים אשר שילמו בייתר בדין משקלי האריזות שהמשיבה חייבה את הצרכן בגינם בניגוד לדינים)

82. המבקש, אשר רכש את המוצרים מושא הבקשה לאישור, אינו יכול לומר בוודאות כמה יחידות רכש מכל מוצר ומה המחיר המדויק ששילם עבור האריזות ולכן מעמיד את תביעתו האישית בגין הנזק הממוני שנגרם לו על סך של כ- 50 ₪.

83. חישוב הסכומים המגיעים לחברי הקבוצה מצריך בירור ובדיקה של נתוני המכר המדויקים של המוצרים מושאי התביעה ואלו מצויים בידי המשיבה. בשלב זה מוגשת הערכת נזק שמרנית ומינימליסטית. המבקש סבור כי סכום התביעה הכולל של חברי הקבוצה, הכולל להתייחס לסוגיית הנזק הבלתי ממוני, עומד לפחות על סך של כ- 2,500,000 ₪.

84. המבקש וחברי הקבוצה זכאים גם לפיצוי בגין נזקיהם הבלתי ממוניים, רגשות הכעס והתסכול. המבקש מעריך את נזקו הבלתי ממוני בסך 20 ₪.

85. את חישוב הנזק הבלתי ממוני שנגרם למבקש ולחברי הקבוצה ניתן יהיה לעשות באמצעים סטטיסטיים או על דרך האומדן.

ר' למשל קביעת ביהמ"ש העליון בע"א 345/03 רייכרט נ' יורשי המנוח משה שמש ז"ל,
(פורסם בנבו, 7.6.07) :

"סיכומם של דברים עד כה, עקרונית ניתן לקבוע את הנזק בתובענות ייצוגיות בדרכים שונות אשר מיושמות בקשת רחבה של מצבים. מן הצד האחד עומדת, כנקודת מוצא, דרך ההוכחה הקבועה בסעיף 20(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות ובתקנות ניירות ערך, לפיה מוכח הנזק באמצעות הגשת תצהירים על-ידי כל אחד מחברי הקבוצה. דרכי הוכחה נוספות, אשר קרובות במהותן להליך האינדיבידואלי, מבוססות על קביעת נזק של כל אחד מחברי הקבוצה אך זאת, ללא ניהול הליך מפורט של הגשת תצהירים, אלא באמצעות חישוב כללי המבוסס על נתונים עובדתיים שאינם שנויים במחלוקת או ניתנים להוכחה פשוטה. ניתן, כמובן, לשלב בין שתי הדרכים, על-ידי התוויית נוסחה כללית שתיושם, לגבי כל אחד מיחיד הקבוצה, על-פי הנתונים המיוחדים הנוגעים לו. מן העבר האחר, קיימות דרכים נוספות לקביעת הפיצוי, המבוססות על קביעת סכום הנזק הכולל שנגרם לקבוצה כולה באמצעות שיטות שונות שפורטו לעיל. לבסוף, במקרים בהם לא ניתן לחשב את הנזק (אף שאין חולק כי נגרם), קיימת אפשרות לקבוע את סכום הפיצוי גם על דרך האומדנה."

86. הואיל וחלק מנזקי הקבוצה, ממשיכים ומתגבשים מדי יום ביומו, יתבקש בית המשפט הנכבד להתיר לחברי הקבוצה, לפצל סעדיהם, באופן שיוכלו לתבוע את מלוא נזקייהם, לאחר שיתגבשו במלואם.

87. כן מתבקש בית המשפט הנכבד, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגיות ולהורות על כל סעד אשר יראה לו צודק וראוי במקרה זה.

ד. התנאים לאישור התובענה כתובענה ייצוגית:

88. סעיף 3(א) לחוק התובענות הייצוגיות קובע את העניינים שבגינם ניתן להגיש תובענה ייצוגית והוא קובע כדלקמן:

"לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית;..."

89. התוספת השנייה לחוק כוללת רשימה של עילות שבגינן ניתן להגיש תביעה ייצוגית וסעיף לתוספת הוא הרלוונטי לעייננו:

"תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו"

סעיף 4 לחוק קובע את רשימת הזכאים להגיש בקשה לאישור תביעה ייצוגית, ולהלן ציטוט מלא של סעיף 4(א)(1):

”אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם - בשם אותה קבוצה;”

90. קרי, על מנת להיות זכאי להגיש תובענה ייצוגית על התובע להראות כי עומדת לו עילת תביעה אישית ובשלב זה של הבקשה על המבקש לשכנע את ביהמ”ש כי עומדת לו לכאורה עילת תביעה אישית, אך אין להעמיד בהקשר זה דרישות מחמירות, בשלב זה של הבקשה.

91. לענין הוכחת גרימת הנזק, החוק קובע כי די בהוכחה ברמת הלכאורית, וזאת כמצוות סעיף 4(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, ולכן בשלב זה די בהוכחת נזקו של המבקש ואין צורך להראות את הנזק שנגרם לכלל חברי הקבוצות, אותם מבקש המבקש לייצג.

ה. האם מתקיימים התנאים של סעיף 8 (א) לחוק תובענות ייצוגיות ?

92. סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כלהלן:

”8. אישור תובענה ייצוגית בידי בית המשפט

- (א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:
- (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;
 - (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין;
 - (3) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג ויגוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה;
 - (4) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג ויגוהל בתום לב.

93. נבחן עתה אם מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 8(א) לחוק, בענייננו:

התקיימות שאלות משותפות

94. ברי כי כל יסודות עילת התביעה במקרה דנא משותפים למבקש ולחברי הקבוצה אשר רכשו את המוצרים נשוא בקשת האישור.

95. נוסח סעיף 8(א)1 קובע שהתובענה הייצוגית נדרשת לעורר שאלות משותפות לכלל חברי הקבוצה. נוסחו של סעיף זה אינו דורש כי משקלן של השאלות המשותפות לחברי הקבוצה יהיה גבוה ממשקלן של השאלות האינדיבידואליות, אלא די בכך שקיימות שאלות משותפות כלשהן.

96. התנאי שלפיו צריך שהתובענה תעורר שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, היה קיים במרבית חוקי התובענות הייצוגיות. ההבדל היחיד הוא שהדרישה כיום הנה חלופית לשאלות מהותיות של עובדה או משפט, לעומת הדרישה המצטברת בחוקים הקודמים לשאלות מהותיות של עובדה ומשפט. לפיכך החוק החדש מקל, בעניין זה, עם המבקש לאשר את התובענה הייצוגית. (ר' הסבר לכך בתזכיר חוק תובענות ייצוגיות התשס"ה www.justice.gov.il/NR).

97. לעניין היעדר אחידות בין חברי הקבוצה, נפסק בפסק דין בבית המשפט העליון בעניין ע"א 2718/09 גדיש קרנות תגמולים בע"מ ואח' נ' אלסינט בע"מ ואח' (פורסם בנבו, 28.5.12) כי המגמה בה נקט המחוקק בחקיקת חוק תובענות ייצוגיות, היא שלא להערים קשיים בפני התובע הייצוגי הפוטנציאלי במקום בו האינטרס הציבורי מצדיק את ברור התובענה בהליך ייצוגי. וכי יש לבית המשפט את הכלים הרבים שהוקנו בחוק אשר מאפשרים לו גמישות רבה בהגדרת הקבוצה, העילות והסעדים. בהתחשב בכך, גם אם לא הייתה אחדות בין חברי הקבוצה אין לדחות את הבקשה לברר את עילות התביעה הנזכרות במסגרת של תובענה ייצוגית.

98. התנאי בדבר קיומן של "שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה" מופיע הן בסעיף 4(א)1 והן בסעיף 8(א)1 לחוק. מטבע הדברים, כל אימת שמתגבשת קבוצת אנשים בעלי מכנה משותף, לצד היבטי הדמיון המשותפים להם קיימים גם היבטים המבחינים ביניהם. כאשר עסקינן בתובענה ייצוגית, הרי שלצד השאלות המשותפות לחברי הקבוצה המיוצגת, עשויות להתעורר גם שאלות שאינן משותפות להם, ולעיתים גם שאלות אינדיבידואליות המבחינות בין כל אחד מחברי הקבוצה לרעהו. על פי לשון החוק, השאלות המשותפות לחברי הקבוצה צריכות להיות "מהותיות". הפסיקה פרשה את התנאי האמור כמבחן יחסי שבמסגרתו בוחן בית המשפט הדין בבקשה לאישור התובענה כייצוגית, את היקף הנושאים הפרטניים שמעוררת התביעה לעומת הנושאים המשותפים לחברי הקבוצה. קריטריונים ברורים להכרעה בשאלה מהי מידת האחידות שצריכה לשרור בין חברי הקבוצה, ומנגד, מהי מידת הגיוון בין החברים אשר עודנה "נסבלת" בגדר התובענה הייצוגית – טרם התגבשו בפסיקתנו – לחילופי חילופין נפסק, כי בטרם ידחה בית משפט בקשה לאישור תובענה כייצוגית בשל היעדר הומוגניות בין חברי הקבוצה, מן הראוי כי יידרש לאפשרות להכשיר את התובענה לברור בהליך ייצוגי באמצעות שימוש בפתרונות המופיעים בחוק, כגון: הסמכות לפצל את הקבוצה לתתי-קבוצות (סעיף 10ג) לחוק תובענות ייצוגיות), האפשרות לתת פסק דין הצהרתי שבו תוכרענה השאלות המשותפות לחברי הקבוצה תוך הותרת השאלות הפרטניות להליכים

אחרים, והסמכות לתת הוראות באשר להוכחת הזכאות לסעד על ידי חברי הקבוצה השונים (סעיף 20(א)ג) לחוק תובענות ייצוגיות).

99. לבסוף, מובן שבכל תובענה ייצוגית תיתכנה שאלות שאינן משותפות לכל חברי הקבוצה המיוצגת. בדרך כלל תהיינה השאלות המשותפות קשורות לאחריותו של הנתבע, ואילו הסעדים הנתבעים על ידי כל אחד מהתובעים יהיו שונים. לכן ברור כי השונות בסעדים אינה יכולה, כשלעצמה, לעמוד בדרכה של התובענה לאישור כייצוגית. על בית המשפט לבחון אם היתרון בניהול תובענה ייצוגית בשאלות המשותפות, עולה על החיסרון הנובע מהשונות בין התובעים בשאלת הסעד.

100. בעניינינו, כל חברי הקבוצה ספגו נזק ממוני ונזק בלתי ממוני בשל הפרת המשיבה את הוראות הדין, לכן הדמיון בין כלל חברי הקבוצה הוא גדול להפליא.

אפשרות סבירה לכך שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת הקבוצה:

101. בשלב המקדמי של אישור התובענה כייצוגית, נדרש בית המשפט להעריך אם יש אפשרות סבירה כי השאלות העובדתיות והמשפטיות הנדונות יוכרעו לטובת קבוצת התובעים - תחת זאת, נקבע כי התובע נדרש להוכיח כבר בשלב המקדמי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת שמקימה סיכוי סביר להכרעה לטובתו (רע"א 4474/97 טצת נ' זילברשץ, פ"ד נד(2) 577, 587-588 (2000)).

102. תכלית החוק היא להורות לבית המשפט לבצע בחינה מקדמית של סיכויי התובענה לשם הגנה מידתית על זכויות הנתבעים. לעניין זה, די לו לבית המשפט לעקוב בדקדקות אחר לשון המחוקק ולראות האם קיימת "אפשרות סבירה" להכרעה לטובת קבוצת התובעים. הא, ותו לא. החמרת התנאים לאישור תובענה כייצוגית, ובירור רוב רובה של התביעה כבר בשלב אישור התובענה כייצוגית, חורגת מהאיזון שקבע המחוקק. נוסף על כך, דיון שמתבצע באופן זה אינו יעיל, מכיוון שנוצרת כפילות בין הדיון בגוף התובענה לבין הדיון בבקשת האישור; חוסר היעילות הטמון בכפילות זו גדל מקום בו פונים הצדדים פעמיים לערכאת הערעור. יפים לעניין זה דברי הנשיא א' ברק: "אין להפוך את הפרוזדור למשכן קבע. הליך האישור צריך להיות רציני ויעיל. אסור לו, להליך זה, להוות גורם המצנן תובעים ראויים מלהגיש תביעה ייצוגית" (רע"א 4556/94 טצת נ' זילברשץ, פ"ד מט(5) 774, 787 (1996)). נוכח כל זאת, אין הצדקה להרחבת היריעה בשלב המקדמי של אישור התובענה הייצוגית. יש להקפיד על בירור התנאים המוגדרים בחוק, והם לבדם.

103. מן הכלל אל הפרט: העובדה כי המשיבה הפרה את הוראות הדינים כמפורט לעיל, מהווה את האישור לקיומו של סיכוי ברור לכך שהשאלות המשותפות לחברי הקבוצה תוכרעה לטובת הקבוצה.

תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין:

104. מקרה טיפוסי בו תובענה ייצוגית צפויה להיות הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת הוא מקרה שבו הסעד המגיע לכל אחד מחברי הקבוצה אינו גבוה מספיק בכדי להצדיק הגשת תביעה אישית. תובענות ייצוגיות כאלו אף כונו בעבר "תובענות ייצוגיות קלאסיות" (רע"א 3126/00 מדינת ישראל נ' א.ש.ת. ניהול פרויקטים וכוח אדם בע"מ, פ"ד נו(3) 220, 278 (2003) (להלן: "פרשת א.ש.ת."); מיכאיל קרייני "התביעה הייצוגית בישראל – על פרשת דרכים" דין ודברים א' 449, 478 (2005)). במקרים כאלו, תובענה ייצוגית אינה רק הדרך היעילה ביותר לדיון בנושא, אלא היא ככל הנראה גם הדרך היחידה שבה יזכה עניינם של חברי הקבוצה לבירור משפטי. ואולם, גם כאשר סכום התובענה מאפשר הגשת תביעות אינדיבידואליות, יתכן בהחלט שתובענה ייצוגית תהיה הדרך היעילה וההוגנת ביותר להכרעה בנושא. בין תכליות ויתרונות התובענה הייצוגית מונה הפסיקה, בין השאר, את השגת השוויון במאזן הכוחות בין המתדיינים, חיסכון במשאבי הצדדים ובמשאבי בית המשפט, ומניעת חוסר אחידות בפסיקות בתי המשפט השונים (פרשת א.ש.ת., בעמ' 237).
105. במקרה דנן, סביר להניח שהיחידים המהווים את הקבוצה לא יפנו לבדם להגיש תביעה בגין הסכומים שנגבו מהם שלא כדין, לאור העלויות הגדולות הכרוכות בהגשת תביעה על סכום זעום ואף לו ניתן היה להניח שיעשו זאת, הרי שהדבר יהווה הכבדה על המערכת המשפטית.
106. אחד השיקולים המרכזיים בבחינת יעילות והגינות השימוש בתובענה ייצוגית הוא המידה שבה ההכרעה בשאלות המשותפות לכלל חברי קבוצת התובעים תסייע לפתרון הסכסוך האינדיבידואלי שבין כל אחד מהם לבין הנתבע.
107. לעניינינו ברור כי בירור הבקשה עדיף על פני בירור אלפי ואולי אף עשרות אלפי תביעות, וכי מכשיר התובענות הייצוגיות נועד בדיוק למקרים כגון אלה, בהם עדיף לנהל תביעה אחת מאשר אלפים ואף יותר.
108. בית המשפט העליון הדגיש כמה פעמים שאין להפוך את שלב האישור, שהנו שלב מקדמי לדיון מלא בתובענה גופה, לפיכך סיכויי הצלחה, שאותם יש להוכיח, אינם ברמה של מאזן ההסתברויות כפי שנדרש התובע להוכיח בתובענה גופה, אלא ברמה נמוכה יותר של "אפשרות סבירה להצלחה".
109. נושא אחד אשר צריך להיבחן במסגרת תנאי זה הוא גודלה של הקבוצה. מאחר שאין היום דרישה נפרדת לעניין גודל הקבוצה, יש לבחון אם גודלה של הקבוצה מצדיק את הגשת התביעה בדרך של תובענה ייצוגית, לאור הדרישה שהתובענה הייצוגית תהיה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין. כאשר מספר התובעים הוא גדול וקשה לזהותם, יתקיים בדרך כלל תנאי זה שכן ללא מכשיר התובענה הייצוגית לא תתברר המחלוקת כלל. אולם גם כאשר מונה הקבוצה מספר לא רב מאד של תובעים, ייתכן

בכל זאת שהדרך הראויה וההוגנת לדון במחלוקת ביניהם לבין הנתבע הנה התובענה הייצוגית, אם משום שקיים קושי לאתר את התובעים או אם משום שהתובעים חוששים לאשר את התובענה המוגשת בשם כל אחד מהם, שכן הנתבע יכול להטיל עליהם עלויות שונות או להתנכל להם.

דרישת תום הלב וייצוג הולם:

110. המבקש מגיש בקשה זו ואת תביעתו האישית בתום לב, לאור התנהגות המשיבה והנזקים שנגרמו לו ומתוך מטרה לזכות בפיצוי עבור עצמו ועבור כל חברי הקבוצה אותה הוא מייצג ובמגמה להרתיע את המשיבה מלהמשיך ולהפר את החוק.

111. למבקש האמצעים הנדרשים לצורך בירור הליך זה, ועורכי הדין המייצגים אותו הם עורכי דין מנוסים שיש ביכולתם להעמיד לקבוצה ייצוג משפטי הולם וראוי.

1. סוף דבר:

112. לאור המפורט בבקשה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד, כמפורט להלן:

113. לאשר את התביעה המצורפת לבקשה זו כתובענה ייצוגית. להצהיר כי המשיבה הפרה את הדינים כפי שפורטו בהרחבה לעיל. להורות למשיבה לחדול מהפרות הדין להצהיר כי המשיבה התעשרה שלא כדין על חשבון הצרכנים.

114. לחייב את המשיבה להשיב למבקש ולכל לקוחותיה אשר רכשו את המוצרים על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה ולהורות על חלוקתו בין חברי הקבוצה, באופן יחסי של יתרת הסכום שתיוותר אם מי מחברי הקבוצה לא ידרוש את חלקו או לא יוכיח את זכאותו או לא אותר או שלא ניתן לתת לו את חלקו מסיבה אחרת.

115. לפסוק למבקש ולחברי הקבוצה פיצוי בגין הנזקים הבלתי ממוננים שנגרמו להם כתוצאה ממעשיה של המשיבה, כפי שתוארו בבקשה זו.

116. להורות על מתן כל סעד אחר לטובת חברי הקבוצה, כולם או חלקם או לטובת הציבור כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין.

117. בעניין הסעדים, חשוב להדגיש כי גם בהתאם להוראות הדין הכללי לביהמ"ש סמכות רחבה לקבוע את הסעד הראוי במקרה של הפרת הוראות הדין (ר' רע"א 6339/97 רוקר נ' סלומון, פד"י נה(1) 199).

118. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות כי ההחלטה בבקשה זו ונוסחה יפורסמו בשני עיתונים יומיים בשפה העברית, וכן עיתון בשפה הערבית וכן ליתן הוראות נוספות כפי שימצא לנכון בדבר אופן הפרסום כאמור, ולקבוע כי המשיבה תישא בהוצאות הפרסום.

119. לעניין פסיקת שכ"ט לעוה"ד המייצגים את המבקש בהליך זה, הרי שבשלב זה ההצעה היא כי גובה השכ"ט ייגזר מגובה הפיצוי לחברי הקבוצה, תוך מתן משקל למידת החשיבות הציבורית של התביעה. מוצע כי שכ"ט עוה"ד המייצג את המבקש בהליך זה ובתובענה יהיה בשיעור 25% משווי הפיצוי לחברי הקבוצה ובנוסף לו.

120. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק למבקש, הוא התובע המייצג, אשר טרח בהגשת הבקשה והתובענה, גמול מיוחד בשיעור 8.5% משווי הפיצוי שיפסק לחברי הקבוצה ובנוסף לו.

121. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיבה בהוצאות בקשה זו ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

חיפה 21/07/2019.

ניזאר טנוס, עו"ד

נוהא פראן, עו"ד

האני טנוס, עו"ד

טנוס עורכי דין- חברת עורכי דין
באי כח המבקש

תוכן נספחים

עמוד 25	תצהיר המבקש-1	נספח 1
עמוד 37	כתב התביעה-2	נספח 2
עמוד 51	חוזר משרד הבריאות-3	נספח 3
עמוד 57	תקנות בריאות הציבור-4	נספח 4
עמוד 65	תיעוד מוצרי המשיבה-5	נספח 5
עמוד 67	פניה מוקדמת 6	נספח 6
עמוד 70	תשובת סטופ מרקט-09.12.18-7	נספח 7
עמוד 73	מענה מטעם המבקש לתגובת המשיבה לפניה המוקדמת-8	נספח 8
עמוד 78	תיעוד רכישות 9	נספח 9
עמוד 101	חשבוניות רכישה 10	נספח 10
עמוד 103	חשבונית רכישה בה המשיבה מנכה משקל אריזה בהתאם לפסק הדין בעניין נחלה-11	נספח 11
עמוד 105	פסק דין בעניין נחלה-12	נספח 12
עמוד 112	תיעוד המוצרים נשוא הפרת המשיבה לתת הקבוצה השלישית-13	נספח 13
עמוד 114	חשבונית רכישה- 14	נספח 14
עמוד 116	תקנות הגנת הצרכן-15	נספח 15
עמוד 120	תקנות בריאות הציבור-סימון-16	נספח 16
עמוד 128	צו הגנת הצרכן-17	נספח 17
עמוד 144	תמונות המוצר-18	נספח 18
עמוד 150	חשבונית רכישה-19	נספח 19
עמוד 152	פניה מוקדמת למשיבה-20	נספח 20

נספח 1

תצהיר המבקש-1 עמודים 25 עד 36

תצהיר

אני הח"מ אבירן ניסים מזרחי נושא ת.ז. מס' 048078646 לאחר שהוזהרתי כי עליי להצהיר את האמת אחרת אהיה צפוי לעונשים הקבועים באם לא עשה כן מצהיר בזה כדלקמן:

1. אני נותן תצהירי זה בתמיכה לבקשתי לאישור תביעתי כתובענה ייצוגית נגד המשיבה.
2. אני מצהיר בזה כי אני מתגורר בקריות ואהיה מיוצג לצורך בקשה זו ע"י בייכ הנייל ואשר כתובתם לצורך המצאת כתבי בי-דין הנה כמצוין בבקשת האישור.
3. המשיבה היא רשת קמעונאית בתחום המזון, המפעילות עשרות סניפים ברחבי ישראל.
4. אני מצהיר בזה כי אני קונה ממוצרי המשיבה נשוא בקשת האישור.
5. אני מהציר בזה חברי הקבוצה המיוצגת אותם אני מבקש לייצג כמפורט בגוף בקשת האישור מורכבים מארבע תתי קבוצה כמצוין להלן:
6. תת קבוצה ראשונה:

"כל הצרכנים אשר רכשו בשבע השנים שקדמו למועד הגשת בקשת אישור זו, ועד למועד אישור התובענה כייצוגית המשיבה מוצרי מזון שלא סומנו בחתום לדיננים לעניין סימון מוצרי מזון".

7. תת קבוצה שניה:

"כל הצרכנים אשר רכשו בשבע השנים שקדמו למועד הגשת בקשת אישור זו, ועד למועד אישור התובענה כייצוגית, מהמשיבה מוצרים שנמכרים לפי משקל ונארזים מראש על ידי המשיבה, ואשר משקלם כלל את משקל האריזה .

8. תת קבוצה שלישית:

"כל צרכן שרכש מהמשיבה מוצרי פירות וירקות ארוזים מראש שמחירם לאחר שקילתם לא צין על גבי האריזה".

9. תת קבוצה רביעית:

"כלל הצרכנים שרכשו ממוצרי המשיבה אשר על גביהם לא נמצא כל פירוט בשפה העברית וזאת בניגוד להוראות הדינים שיפורטו בהמשך, במשך שבע השנים האחרונות ועד למתן פסק דין בבקשת האישור".

אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי בית המשפט אף הוא מוסמך לקבוע את הגדרת הקבוצה המיוצגת

10. אני מצהיר בזה כי לאחרונה גיליתי כי על המשיבה לפעול לסימון מוצרים ארוזים מראש הנמכרים במחלקת הפיצוחים שלה, ואז הבחנתי כי המשיבה לא עושה כנדרש בסניפיה הן במתחם I WAY, בסניף קסטרא וכן בסניף נשר שם נמכרים מוצרים אלה בהעדר הן סימון תזונתי והן סימון של רשימת המרכיבים.

11. אני מצהיר בזה כי מעצה משפטית שקיבלתי נאמר לי כי המשיבה מפרה בכך את החובה המוטלת עליה בהתאם לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון תזונתי), התשנ"ג-1993 (להלן: "תקנות בריאות הציבור"), אשר סעיפיו הרלוונטיים לבקשה דגן הם סעיפים 12 ו-5 ואשר מסדירים את אופן המכירה של המוצרים וזאת כמפורט בגוף בקשת האישור.

12. אני מצהיר בזה כי מעצה משפטית שקיבלתי נאמר לי כי משרד מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות פרסם חוזר ביום 17/1/2013 שכותרתו "יצור מזון בשיווק" (להלן: "חוזר משרד הבריאות"), שבא להסדיר את דרישות החוק בכל הקשור לעסקים אשר מבצעות פעילויות יצרניות בנקודות השיווק, כגון פריסת גבינה וארזתה מראש (שלא לעיניי הלקוח).

13. אני מצהיר בזה כי הטיעון אודות הפרת תקנות בריאות הציבור ו חוזר משרד הבריאות, מפורטים בגוף בקשת האישור, שכן אין מדובר במודע משפטי אשר הינו בידיעתי.

14. אני מצהיר בזה כי מדובר במוצרים אשר נארזים/נפרסים/נטחנים/ נשקלים על ידי המשיבה ונמכרים כמזון ארוז מראש בהתאם לתקן ישראל 1145 אליו מפנה סעיף 5 "לתקנות בריאות הציבור" שמסדיר את אופן סימון המוצרים.

15. יודגש כי המוצרים נשוא בקשת האישור אינם נארזים בפני הלקוחות, אלא המדובר במוצרים שנארזו מראש (במקום לא ידוע, וגם ללא ידיעה מי אכן ארז את המוצרים), והם מוצגים ללקוח כשהם ארוזים מראש.

16. אני מצהיר בזה כי לאחר גילוי ההפרה המתוארת לעיל, בוצעה פניה מוקדמת למשיבה, אשר ענתה בשלילה מוחלטת.

17. אני מצהיר בזה כי ערכתי בדיקה מקיפה יותר ממנה גיליתי שאין מדובר בתקלה נקודתית אצל המשיבה, אלא בדרך התנהגות קבועה המבטאת התנהלות קבועה וסדורה. אין כל ספק כי בהפרות הוראות הדין (בהתאם לאמור לעיל ובתאם לעילות שפרטיהן יועלו בהמשך), המשיבה מסבה לציבור הצרכנים נזק ממוני ולא ממוני, ועל כן, הדרך היעילה ביותר להביא את המשיבה לאכופ את הוראות הדין הינה בדרך של בקשת האישור דין.

18. אני מצהיר בזה כי בוצע תיעוד גם בסניפי המשיבה כפי שעולה בבקשת האישור ובתאם לנספחי בקשת האישור.

19. אני מצהיר בזה כי ממידע שנמסר לי ע"י באי כוחי נאמר לי כי נגד המשיבה הוגשה בעבר בקשה לאישור תובענה כייצוגית בעניין הפרת חוזר משרד הבריאות אשר בעקבותיה, הגיעה המשיבה להסדר שהוגש לבית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין, ובו התחייבה המשיבה להסדיר עניין זה (ברם, בהתאם לתשובת המשיבה לפניה המוקדמת, חוזר משרד הבריאות לא חל על מוצריה המשווקים במחלקת מיצוחים ובשל כך, אין היא מחויבת לפעול על פיו) ת"צ 16-03-27428 גינוסר ואח' נ' סטופ מרקט בע"מ ואח' שלום ת"א).

20. אני מצהיר בזה כי מבדיקה שנערכה נמצאו הליכים הנושאים שאלות משותפות של עובדה ומשפט נגד משיבות אחרות: ת"צ 14-11-55388 גדעוני נ' א.ב.א ויקטורי בע"מ (מחוזי ת"א), ת"צ 11-12-11784 דורפמן נ' טיב טעם בע"מ (מחוזי חיפה).

21. אני מצהיר בזה כי נאמר לי ע"י באי כוחי כי הם מנהלים הליך דומה בבית המשפט המחוזי ירושלים ת"צ 18-03-3343 לוי נגד שופרסל ואח'.

22. תיאור הפרות המשיבה לעניין תת הקבוצה השנייה:

23. אני מצהיר בזה כי בין המצרכים אותם אני רוכש מהמשיבה ישנם גם מוצרי פירות וירקות, עוגיות ארוזות מראש שלא ניתן לרכוש אותם ללא האריזה, עוגיות שוקו ציפס, עוגיות פילסברי, עגבניות מגי, תפוחים קריספי, דלעות, סלטים מוכנים (כגן סלט חציל פיקנטי וסלט חציל טבעי), אוזני המן, קוקיס שוקולד לבן, קוקיס אגוז (להלן: "המוצרים").

24. אני מצהיר בזה כי לאחרונה הבחנתי כי בזמן התשלום בקופה, קופאיות המשיבה שוקלות את המוצרים יחד עם המארז ומחייבות אותי לשלם את המחיר אשר חושב לפי משקל " המוצרים " שכלל את המארזים, המגשים והאריזות. לכאורה, מדובר במשקל וניח וקטן ואולם, מדובר במוצרים לא זולים כאשר מחירים נע בין 40-45 ₪ לקילו, ולכן לטענתי מדובר בסכומים שאינם זניחים כלל ועיקר.

25. אני מצהיר בזה כי חשוב לציין כי המשיבה מודעת היטב לחובתה לנטרל את משקל האריזה מהמשקל הכולל של המוצר, והראיה לכך היא חשבונית המצורפת ממנה רואים כי המשיבה מנכה את משקלם של אריזות מוצרים אחרים (כגון ענבים) וזאת בעקבות הסדר פשרה בחליך קודם אותו הגישו הח"מ ת"צ 33138-07-17 נחילה נ' סטופ מרקט (בבימ"ש המתוזי בחיפה ע"י כבי השופטת בטינה טואבר, פורסם בנבו, 05/07/2018) (להלן: "עניין נחילה"). כלומר נטרול משקל האריזה מענבים הינה דבר שבחובה ואילו ממצרכים אחרים המשיבה מתעלמת מחובתה זו.

26. אני מצהירה בזה כי המשיבה מטעה את הצרכנים כאשר היא שוקלת את המוצרים הארוזים מראש, יחד עם האריזה ומציגה משקל כולל ברוטו ולא נטו, ולפי עצה משפטית שקיבלתי הדבר מנוגד לאמור בסעיף 20(ב) לחוק המכר, תשכ"ח-1968, אשר קובע כך "נקבע המחיר לפי משקל, יחושב לפי המשקל הנקי".

27. תיאור הפרות המשיבה לעניין תת הקבוצה השלישית :

28. אני מצהיר בזה כי אני נוהג לרכוש מסניפי המשיבה מוצרי פירות וירקות ארוזים מראש אשר מחירים מסומן במחיר לפי משקל. כך לדוגמה, בכל פעם שרכשתי למשל המוצר דלעת ארוזה מראש (מונחת באריזה פלסטיק עטופה בניילון נצמד) המשיבה מסמנת את המחיר בשלט ליד המוצר במחיר לק"ג, אך המשיבה אינה מציינת על גבי המוצר מה הוא משקלו ומה הוא מחירו הסופי של המוצר, כך שלראשונה אני מתודע למחיר אותו אני נדרש בגין רכישת הדלעת הוא כאשר אני מגיע לקופאית ובעת התשלום.

29. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי שיווק מוצרים מהסוג המתואר לעיל על ידי המשיבה נעשה בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן, התמש"ד, 1984 (להלן: " חוק הגנת הצרכן") ו- לתקנות הגנת הצרכן (כללים שונים לפרסום מחירי נכסים ושירותים), תשנ"א, 1991(להלן: " תקנות הגנת הצרכן") המחייב את המשיבה לסמן את מחיר המוצר הסופי על גבי המוצר עצמו.

30. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי המשיבה מפרה את הוראות סעיף 17 ב לחוק הגנת הצרכן אשר קובע כדלקמן:

חובת הצגת מחיר על טובין והמחיר המחייב (תיקון מס' 11) תשס"ב-2002

17. (א) עוסק המציע, המציג או המוכר טובין לצרכן יציג על גביהם או על גבי אריזתם את מחירים הכולל.

(ב) הצגת המחיר כאמור בסעיף קטן (א) תהיה -

(1) של המחיר הכולל בלבד, ורק במטבע ישראלי;

(2) במקום הנראה לעין, בספרות ברורות וקריאות.

(ג) הוראות סעיפים קטנים (א) ו- (ב) יחולו גם על טובין המוצגים על ידי עוסק לראווה בכל דרך שהיא, באופן הנותן יסוד להניח שהטובין, או טובין הדומים להם, מוצעים על ידי לצרכן למכירה.

(ד) המחיר המחייב של טובין יהיה המחיר שהוצג עליהם בהתאם להוראות סעיף זה, אף אם מחירים בקופה גבוה מהמחיר האמור.

(ה) חשור, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי טובין שלגביהם תהיה חובה להציג, נוסף על המחיר הכולל או במקומו, את המחיר ליחידת מידה, משקל או נפח, הכל כפי שיקבע.

31. כמו כן, ולפי עצה משפטית שקיבלתי המשיבה מפרה את הוראות סעיף 1 לתקנות הגנת הצרכן אשר קובע כדלקמן :

הצגת מחיר של סוגי מצרכים מסוימים:

(א) סוגי המצרכים המנויים בטור א' לתוספת יכול שמחירים יוצג באופן המצויין לצדם בטור ב', ולא על גבי המצרך עצמו או על גבי אריזתו, ובלבד שהצגת המחיר כאמור נראית לעין, ברורה וקריאה בדרך המאפשרת לכל אדם לדעת את מחיר המצרך.

32. אני מצהיר בזה כי בכל פעם שאני חפץ ו/או רוכש מוצרי פירות וירקות ארוזים מראש, אין לי את הכלים לדעת את המחיר המוצר הסופי, ואני אף לא יודע מה הוא משקלו של המוצר, וכמוכן שאין לי אפשרות לרכוש כמות קטנה יותר מזו הארוזה על ידי המשיבה.

33. תיאור הפרות המשיבה לעניין תת הקבוצה הרביעית :

34. אני מצהיר בזה כי לאחרונה הבחנתי כי חלק מהמוצרים אותה אני רוכש חסרי כל סימון בשפעה העברית

35. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי המשיבה מוכרת מוצרים תוך התעלמותה מהוראות הדין הישראלי כאשר היא אינה מסמנת ביודעין את מוצריה (או לפחות חלק ממוצריה) בשפה העברית וזאת בניגוד להוראות תקנות בריאות הציבור (מזון)(סימון תזונתי) תשנ"ג- 1993 (להלן: " תקנות

בריאות הציבור- סימון" וצו הגנת הצרכן (סימון טובין), התשמ"ג 1983 (להלן: "צו הגנת הצרכן") ותקן
ישראלי רשמי ומחייב 1145- סימון מוצרי מזון ארוז מראש (להלן: "תקן 1145").

36. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי המשיבה מפרה את סעיף 2(א) לתקנות בריאות הציבור
הקובע כדלקמן:

2(א) לא ייצר אדם מזון ארוז מראש, לא ייבאו, לא ישווקו, לא יאחסנו ולא יציגו למכירה אלא
אם כן הוא מסומן בסימון תזונתי בהתאם לתקנות אלה (להלן- סימון תזונתי).
כמו כן המשיבה הפרה את הוראות סעיף 3(א) לתקנות בריאות הציבור הקובע כדלקמן:
3(א): הסימון התזונתי יפרט את הערך הקלורי של המזון, ותכולת החלבונים, הפחמימות,
השומנים והנתרן כמפורט בתוספת הראשונה, בחלק א'.

37. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי המשיבה הפרה את הוראות סעיף 5(א) לתקנות בריאות
הציבור הקובע כדלקמן:

5(א) הסימון התזונתי ייעשה על אריזות המזון במקום בולט לעין, בתוך מסגרת, בצורת טבלה,
בנוסח בעברית ובסדר כמצויין בתוספת הראשונה

38. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי המשיבה הפרה את הוראות סעיף 4 (ב) לצו הגנת הצרכן
שקובע כדלקמן:

4(ב): הסימון על טובין מיובאים יהיה בעברית או בעברית ובלועזית; מופיע סימון נוסף
בלועזית, שאינו נדרש לפי צו זה, אין צורך בתרגומו לעברית.

39. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי המשיבה הפרה בנוסף גם את ההוראות הנכללות
במסגרת תקן 1145, הקובע כי פרטי הסימון התזונתי, ובכלל זאת מכח תקנות בריאות הציבור, אלוהן
מפנה תקן 1145 בסעיף 10, יהיה בשפה העברית, כפי שנקבע כדלקמן:

3.8: החלק המילולי של פרטי הסימון הנדרשים בתקן יהיה בשפה העברית:

ציון וסימון מוצרי מזון מהווה אינדקציה בסיסית לצרכן על מנת לקבל את מלוא המידע המחזותי
אודות המוצר שמעניין הצרכן לרכוש ולצרוך בהתאם לצרכים שלו, ולכן אי אספקת מידע על גבי
המוצר בהתאם לדינים במדינת ישראל.

40. אני מצהיר בזה כי אי ציון מידע על גבי המוצרים בעברית מונע מהצרכן לעשות במוצר שימוש המתאים לצרכיו ובכך מסב לצרכן וגם לי כמובן נזק ממוני ולא ממוני.

41. אני מצהיר בזה כי לפי עצח משפטית שקיבלתי תקנות בריאות הציבור, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 נועדו לשם מימוש זכותם של הצרכנים לדעת מה טיבו של המוצר אותו הם רוכשים, וכן על מנת לסייע בידם להשוות בין מוצרים דומים ולקבל החלטה מושכלת בעת רכישה של מוצר מסוים.

42. אני מצהיר בזה כי אני רוכש ממוצרי המשיבה קוקה קולה (בטעם קלאסי ובטעמים שונים המשווקים על ידי המשיבה) יודגש כי המוצר מושא בקשת האישור נמכרים על ידי המשיבה בכלל סניפיה ובפריסה ארצית, ולכן אין המדובר בתקלה נקודתית אלא בשיטת עבודה אצל המשיבה אשר פועלת בשיטת מצליח בכל הקשור לשיווק המוצר שבנידון.

43. אני מצהיר בזה כי בפעם האחרונה שביצעתי קניות חזרתי לביתי והבחנתי כי אין כל אזכור על גבי המוצר בעניין שם המוצר, רכיבי המוצר, שם היבואן, חוראות שימוש ואחסון בשפה העברית, ועל גבי המותר היה כיתוב רק בשפה האנגלית, ולכן בעקבות חוסר הודאות וחוסר הידיעה המלא החלטתי לא להשתמש במוצרים! בוצעה פנייה מוקדמת אל המשיבה מבלי שהתקבל מענה.

44. אני מצהיר בזה כי לפי עצח משפטית שקיבלתי כמה לי זכטת תביעה מכוח עילות אלה

(א) הטעיה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן").

(ב) הפרת חובה חקוקה.

(ג) הפרת החובה לקיום חוזה בתום לב, בהתאם לסעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים").

(ד) רשלנות.

(ה) עשיית עושר ולא במשפט.

התייחסות לעילות התביעה :

אני מצהיר בזה כי לפי עצח משפטית שקיבלתי בית המשפט הנכבד אף מוסמך לקבוע את עילות התביעה

45. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, קמה לי זכות תביעה כוח הפרת סעיף 63 לפקודת הנזיקין שעניינה הפרת חובת חקוקה.

46. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, קמה לי זכות תביעה כוח הפרת הוראות סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין בדבר עולות הרשלנות.

47. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, קמה לי זכות תביעה מכוח הפרת הוראות סעיפים 12,39 ו 61(ב) לחוק החוזים חלק כללי.

48. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, קמה לי זכות תביעה מכוח הפרת הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א-1981.

49. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, קמה לי זכות תביעה מכוח הוראות סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט – 1979.

50. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, מתקיים האמור בסעיף 1 לחוק התובענות הייצוגיות.

51. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, כי ישנו אינטרס להגן על זכויות הפרט על ידי מתן תרופה ליחיד שנפגע, וכן ישנו אינטרס שני שעניינו אינטרס הציבור, ולכן לתביעה הייצוגית ישנו ערך מרתיע, שכן מפרי החוק יודעים כי הפרט הנפגע יכול בשם כל היחידים שנפגעו להגיש תביעה ייצוגית, ולכן ניתן לציין כי חוק הבקשות הייצוגיות מנסה להתמודד עם כשלי שוק, כגון מונופולין, קרטלים ובעיית אינפורמציה של הצרכנים.

52. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי מתקיים האמור ב סעיף 3 (א) לחוק התובענות הייצוגיות אשר קובע את העניינים שניתן בגינם להגיש בקשה ייצוגית, והוא קובע כדלקמן:

"לא תוגש בקשה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו בקשה ייצוגית."

53. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי התוספת השנייה לחוק כוללת רשימה של עילות בהן ניתן להגיש תביעה ייצוגית, ולענייניו ניתן לראות כי סעיף 1 לתוספת השנייה הוא הרלוונטי לתביעה זו והוא קובע כדלקמן:

"תביעה נגד עוסק, בהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו"

54. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי, לפי סעיף 4 לחוק קובע את רשימת הזכאים להגיש בקשה לאישור תביעה ייצוגית, ולהלן ציטוט מלא של סעיף 4 (א)(1):

"אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה";

55. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, לפי האמור לעיל הראיתי כי מתקיים האמור בהוראות סעיף 1, 3 ו-4 לחוק התובענות הייצוגיות.

56. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, לענין הוכחת גרימת הנזק, החוק קובע כי די בהוכחה ברמה הלכאורית, וזאת כמצוות סעיף 4 (ב) (1), ולכן בשלב זה די בהוכחת נזק לכאורה ואין צורך להראות את הנזק שנגרם לכלל חברי הקבוצה אותה אני מבקש לייצג וזאת בשים לב לעובדה כי הוראות סעיף 30א לחוק אינן מתנות את קבלת הפיצוי בקיומו של נזק.

57. אני מצהיר בזה, לפי עצה משפטית שקיבלתי כי בהתאם לסעיף 10 (א) לחוק ובמידה והתביעה תאושר, על ביחמי"ש להגדיר את הקבוצה אשר בשמה תנוהל הבקשה, ולכן הצעתי הינה כי הקבוצה תוגדר באופן כפי שהיא הועלתה לעיל

58. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, בעקבות חקיקת חוק התובענות הייצוגיות, ניתן לבית המשפט שיקול דעת רחב לצורך פסיקת סעד בבקשה ייצוגית, והדבר בא לביטוי הן בפסיקה והן בהוראות סעיף 20 לחוק.

59. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, לאור חשיבות הדברים ולאור ההפרה של החוק, מתבקש כבוד בית המשפט ליתן צו הצהרתי ולפיו המשיבה פעלה בניגוד לדין.

60. אני מצהיר בזה כי אני מעמיד את תביעתי האישית על סכום של 70 ₪; 50 ₪ עבור נזק ממוני ועוד 20 ₪ ש"ח בגין נזק לא ממוני; לחברי הקבוצה הנזק הנתבע הוא 2,500,000 ₪ כמפורט בגוף בקשת האישור.

61. אני מצהיר בזה כי עומדת לי הזכות להשבת הכספים שהוצאתי על רכישת המוצרים וזאת מכוח סעיפים 14,15 לחוק החוזים חלק כללי ולכן בהתאם לזכות המבקשת כצרכן מכוח הוראות סעיף 32 לחוק הגנת הצרכן.

62. אני מצהיר בזה כי בנוסף אני מבקש שבית המשפט יורה על מתן צווים הצהרתיים, לפיהם המשיבה הפרה את הוראות הדין, כפי שפורט בהרחבה בחלק העילות המשפטיות לעיל, וכן ליתן צווי עשה, המורים למשיבה לפעול בהתאם לחובותיה הנ"ל.

63. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, מתקיים האמור בסעיף 8 (א) לחוק התובענות הייצוגיות.

64. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, מתקיים האמור לענין התקיימות שאלות משותפות לכלל חברי הקבוצה בשים לה לקביעות שנקבעו בפסיקה, שכן לפי עצה משפטית שקיבלתי נוסחו של סעיף זה אינו דורש כי משקלן של השאלות המשותפות לחברי הקבוצה יהיה גבוה ממשקלן של השאלות האינדיבידואליות, אלא די בכך שקיימות שאלות משותפות כלשהן. העילה העקרונית משותפת, שיעור ההפסד אחיד לכל הקבוצה וההבדל היחיד בין הפרטים הנפגעים הוא בטכום ההפקדה.

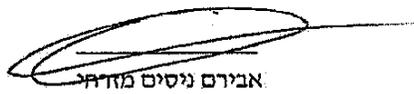
65. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, מתקיים האמור בסעיף 8 (א) לחוק התובענות הייצוגיות לענין אפשרות סבירה לכך שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת הקבוצה, שכן לפי עצה משפטית שקיבלתי, בשלב המקדמי של אישור הבקשה כייצוגית, נדרש בית המשפט להעריך אם יש אפשרות סבירה כי השאלות העובדתיות והמשפטיות הנדונות יוכרעו לטובת קבוצת המבקשים - תחת זאת, נקבע כי המבקש נדרש להוכיח כבר בשלב המקדמי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת שמקימה סיכוי סביר להכרעה לטובתו.

66. אני מצהיר בזה כי, לפי עצה משפטית שקיבלתי, הבקשה הייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין שתוארו לעיל, וזאת בהתאם לאמור בסעיף 8(א) לחוק התובענות הייצוגיות; מעבר לנדרש הוסבר לי על ידי מייצגי כי בתי המשפט השונים הדגישו כמה פעמים שאין להפוך את שלב האישור, שהנו שלב מקדמי לדיון מלא בבקשה גופה, לפיכך סיכויי הצלחה, שאותם יש להוכיח, אינם ברמה של מאזן ההסתברויות כפי שנדרש המבקש להוכיח בבקשה גופה, אלא ברמה נמוכה יותר של "אפשרות סבירה להצלחה".

67. אני מצהיר בזה כי לפי עצה משפטית שקיבלתי מתקיים האמור בסעיף 8(א) לחוק התובענות הייצוגית לעניין דרישת תום הלב והלימות הייצוג, שכן אני מגיש תביעתי זו בתום לב וכך אני נוהג כלפי חברי הקבוצה.

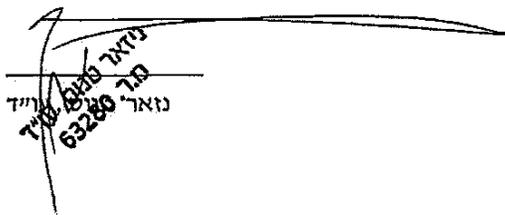
68. אני מצהיר בזה כי עורכי הדין שמייצגים אותי הם בעלי ניסיון רב בתחום התובענות הייצוגיות ומשרדם מנהל עשרות רבות של תיקים בתחום התביעות הייצוגיות.

69. זהו שמי להלן חתימתי ותוכן תצהירי זה הינו נכון ואמיתי.

אבירם ניסים מזרחי

אישור :

אני הח"מ עו"ד נזאר טנוס מאשר בזה כי ביום 22/07/2019 התייצב בפניי מר אבירם ניסים מזרחי נושא ת.ז. מס' 048078646 ולאחר שהזחרתי כי עליו להצהיר את האמת אחרת יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אישר את האמור לעיל וחתם עליו בפניי.

נזאר טנוס
מס' 048078646
נזאר

נספח 2

כתב התביעה-2 עמודים 37 עד 50

בבית המשפט השלום חיפה

ת"צ

בעניין שבין :

אבירן ניסים מזרחי, ת.ז מס': 048078646
באמצעות ב"כ עוה"ד טנוס עורכי דין- חברת עורכי דין.
מרח' אלמוג 20 חיפה, 354004
טל': 04-8880860 פקס: 04-6801900
דוא"ל: nezar@tannous-law.com

התובע

נגד

סטופ מרקט בע"מ ח.פ. מס' 512781444
כפר ויתקין 4020000 ת.ד. 604

המשיבה

תביעה ייצוגית

בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

1. הנתבעת הינה רשת קמעונאית בתחום המזון, המפעילה עשרות סניפים ברחבי המדינה ובין היתר בעיר חיפה.
2. התובע הינו תושב הקריות והוא יהיה מיוצג לצורך בקשה זו ע"י בייכ הנ"ל ואשר כתובתם לצורך המצאת כתבי בי-דין הנה כמצוין לעיל.
3. התובע נוהג לבצע את קניותיו מרשתות המזון הגדולות ובין היתר הוא במצע קניות רבות מסניפי הנתבעת וזאת משך שנים רבות.

א. רקע עובדתי :

✓ **תיאור הפרות הנתבעת לעניין תת הקבוצה הראשונה :**

4. התובע גילה לאחרונה כי מוצרים ארוזים מראש הנמכרים במחלקת הפיצוחים אצל הנתבעת בסניפיה הן במתחם I WAY, בסניף קסטרא וכן בסניף נשר נעדרים הן סימון תזונתי והן סימון של רשימת המרכיבים.

5. הנתבעת מפרה בכך את החובה המוטלת עליה בהתאם לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון תזונתי), התשנ"ג-1993 (להלן: "תקנות בריאות הציבור"), אשר סעיפיו הרלוונטיים לבקשה דנו הם סעיפים 5 ו-2 ואשר מסדירים את אופן המכירה של המוצרים וזאת כמפורט להלן:

6. סעיף 2 "לתקנות בריאות הציבור" קובע כדלקמן:

חובת סימון תזונתי תקי תשנ"ד-1994

2. (א) לא ייצר אדם מזון ארוז מראש, לא ייבא, לא ישווק, לא יאחסנו ולא יציגו למכירה אלא אם כן הוא מסומן בסימון תזונתי בהתאם לתקנות אלה (להלן - סימון תזונתי).

תקי תשנ"ד-1994

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אין חובת סימון תזונתי של מצרכי מזון כמפורט להלן:

(1) מים ומים מוגזים;

(2) תבלין;

(3) קפה;

(4) תה;

(5) חליטה להכנת משקה;

(6) שמרים;

(7) אבקת אפיה;

(8) ממתיק כהגדרתו בתקנות בריאות הציבור (מזון) (מזון דיאטטי

וממתיקים), תשמ"ז-1987;

(9) תמצית מאכל וצבע מאכל;

(10) חומר גלם לייצור מזון בתעשייה.

7. סעיף 5 "לתקנות בריאות הציבור" קובע כדלקמן:

אופן הסימון תקי תשנ"ד-1994

5. (א) הסימון התזונתי ייעשה על אריזת המזון במקום בולט לעין, בתוך מסגרת, בצורת טבלה, בנוסח בעברית ובסדר כמצויין בתוספת הראשונה.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם קטנה האריזה מכדי לאפשר סימון תזונתי בטבלה כאמור, הוא יסומן בשורה או בשורות, לפי הענין.

(ג) האותיות בסימון התזונתי יהיו בגודל המפורט בטבלה 1 בתקן ישראלי ת"י 1145 תמוז תשמ"ב (יולי 1982) - סימון מזון ארוז מראש, לענין סימון רכיבי המזון.

8. התובע מציין כי הנתבעת לא ביצעה סימון כנדרש לפי סעיפים 2 ו 5 "לתקנות בריאות הציבור" הנ"ל.
9. יודגש כי המוצרים נשוא בקשת האישור אינם נארזים בפני הלקוחות, אלא המדובר במוצרים שנארזו מראש (במקום לא ידוע, וגם ללא ידיעה מי אכן ארז את המוצרים), והם מוצגים ללקוח כשהם ארוזים מראש.
10. בנוסף, התובע מציין כי משרד מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות פרסם חוזר ביום 17/1/2013 שכותרתו " יצור מזון בשיווק" (להלן: " חוזר משרד הבריאות"), שבא להסדיר את דרישות החוק בכל הקשור לעסקים אשר מבצעות פעילויות יצרניות בנקודות השיווק, כגון פריסת גבינה ואריזתה מראש (שלא לעיניי הלקוח).
11. חוזר משרד הבריאות קובע הנחיות והוראות כדלקמן:

אריזה וסימון תוצרת מוגמרת

- 7.3.2.13 סימון התוצרת המוגמרת יתאים לדרישות תקן ישראלי 1145"סימון מזון ארוז מראש" ודרישות כל דין לעניין סימון מזון ארוז מראש. בנוסף, יופיע בסימון " נפרס ונראז (או פעולה הרלבנטית שבוצעה) ב- (שם החנות וכתובתה)" והסימון: " למכירה במקום האריזה בלבד".
- 7.3.2.14 התוצרת המוגמרת תיארו באריזה שפתיחתה ניכרת בהתאם לדרישות תקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריזת מזון), התשנ"ג- 1992 ולא תפתח בכל שלב שהוא מרגע האריזה ועד הגעה לצרכן הסופי. האריזה תתאים למגע עם המזון ותעמוד בדרישות הדינים בישראל לגבי חומרים הבאים במגע עם מזון, ובהעדרם יחולו דרישות ה-FDA האמריקאי או דרישות האיחוד האירופאי".
12. המדובר במוצרים אשר נארזים/נפרסים/נטחנים/ נשקלים על ידי הנתבעת ונמכרים כמזון ארוז מראש בהתאם לתקן ישראל 1145.
13. לאחר גילוי ההפרה המתוארת לעיל, פנה התובע למשיבה בפניה מוקדמת (על אף שאינו חייב לעשות כן על פי הפסיקה והחקיקה), אך ופנייתו נענתה בשלילה מוחלטת ע"י המשיבה, ובכך לא נותר למבקש אלא לפנות לערכאות משפטיות.
14. התובע בדק ומצא כי אין מדובר בטעות נקודתית אצל המשיבה, אלא בדרך התנהגות קבועה המבטאת התנהלות קבועה וסדורה. אין כל ספק כי בהפרות הוראות הדין (בהתאם לאמור לעיל ובתאם לעילות שפרטיהן יועלו בהמשך), הנתבעת מסבה לציבור הצרכנים

נוק ממוני ולא ממוני, ועל כן, הדרך היעילה ביותר להביא את הנתבעת לאכוף את הוראות הדין הינה בדרך של בקשת האישור דנן.

15. חשוב לציין כי נגד הנתבעת הוגשה בעבר בקשה לאישור תובענה כייצוגית בעניין הפרת **חוזר משרד הבריאות** אשר בעקבותיה, הגיעה הנתבעת להסדר שהוגש לבית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין, ובו התחייבה הנתבעת להסדיר עניין זה (ברם, בהתאם לתשובת הנתבעת לפני המוקדמת, חוזר משרד הבריאות לא חל על מוצריה המשווקים במחלקת פיצוחים ובשל כך, אין היא מחויבת לפעול על פיו) **ת"צ 16-03-27428 גינוסר ואח' נ' סטופ מרקט בע"מ ואח' (שלוש ת"א)**.

16. כמו כן, הח"מ איתרו מספר הליכים הנושאים שאלות משותפות של עובדה ומשפט נגד משיבות אחרות: **ת"צ 14-11-55388 גדעוני נ' א.ב.א ויקטורי בע"מ (מחוזי ת"א), ת"צ 11-12-11784 דורפמן נ' טיב טעם בע"מ (מחוזי חיפה)**.

17. בנוסף משרד הח"מ הגיש ומנהל הליך דומה בבית המשפט המחוזי ירושלים **ת"צ 3343-03-18 לוי נגד שופרסל ואח'.**

✓ תיאור הפרות הנתבעת לעניין תת הקבוצה השנייה:

18. בין שלל המצרכים אותם נוהג התובע לרכוש מהנתבעת ישנם גם מוצרי פירות וירקות, עוגיות ארוזות מראש שלא ניתן לרכוש אותם ללא האריזה, עוגיות שוקו ציפס, עוגיות פילסברי, עגבניות מגי, תפוחים קריספי, דלעת, סלטים מוכנים (כגון סלט חציל פיקנטי וסלט חציל טבעי), אוזני המן, קוקיס שוקולד לבן, קוקיס אגוז (להלן: " **המוצרים** ").

19. לאחרונה, התובע הבחין כי בזמן התשלום בקופה, קופאיות הנתבעת שוקלות את המוצרים יחד עם המארז ומחייבות אותו לשלם את המחיר אשר חושב לפי משקל " **המוצרים** " שכלל את המארזים, המגשים והאריזות.

20. לכאורה, מדובר במשקל זניח וקטן ואולם, מדובר במוצרים לא זולים כאשר מחירם נע בין 40-45 ₪ לקילו, ולכן לטענת התובע אין מדובר בסכומים זניחים כלל ועיקר.

21. חשוב לציין כי הנתבעת מודעת היטב לחובתה לנטרל את משקל האריזה מהמשקל הכולל של המוצר, והראיה לכך היא חשבונית המצורפת ממנה רואים כי הנתבעת מנכה את משקלם של אריזות מוצרים אחרים (כגון ענבים) וזאת בעקבות הסדר פשרה בהליך קודם אותו הגישו הח"מ ת"צ 17-07-33138 נחילה נ' סטופ מרקט (בבימ"ש המחוזי בחיפה ע"י כבי השופטת בטינה טואבר, פורסם בנבו, 05/07/2018) (להלן: " **עניין נחילה** "). כלומר

נטרול משקל האריזה מענבים הינה דבר שבחובה ואילו ממצרכים אחרים הנתבעת מתעלמת מחובתה.

22. הנתבעת מטעה את הצרכנים כאשר היא שוקלת את המוצרים הארוזים מראש, יחד עם האריזה ומציגה משקל כולל ברוטו ולא נטו.

23. התובע מציין כי סעיף 20(ב) לחוק המכר, תשכ"ח-1968, קובע כך: "נקבע המחיר לפי משקל, יחושב לפי המשקל הנקי".

✓ תיאור הפרות הנתבעת לעניין תת הקבוצה השלישית :

24. התובע מציין כי הוא נוהג לרכוש מסניפי הנתבעת מוצרי פירות וירקות ארוזים מראש אשר מחירים מסומן במחיר לפי משקל. כך לדוגמה, בכל פעם שהתובע רוכש את המוצר דלעת ארוזה מראש (מונחת באריזה פלסטיק עטופה בניילון נצמד) הנתבעת מסמנת את המחיר בשלט ליד המוצר במחיר לק"ג, אך הנתבעת אינה מציינת על גבי המוצר מה הוא משקלו ומה הוא מחירו הסופי של המוצר, כך שלראשונה התובע מתוודע למחיר אותו הוא נדרש בגין רכישת הדלעת הוא כאשר הוא מגיע לקופאית בעת התשלום

25. שווק מוצרים מהסוג המתואר לעיל על ידי הנתבעת נעשה בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן, התמשי"ד, 1984 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") ו- לתקנות הגנת הצרכן (כללים שונים לפרסום מחירי נכסים ושירותים), תשנ"א, 1991(להלן: "תקנות הגנת הצרכן") המחייב את הנתבעת לסמן את מחיר המוצר הסופי על גבי המוצר עצמו.

26. התובע מציין כי הנתבעת מפרה את הוראות סעיף 17 ב לחוק הגנת הצרכן אשר קובע כדלקמן:

חובת הצגת מחיר על טובין והמחיר המחייב (תיקון מס' 11) תשס"ב-2002

17. (א) עוסק המציע, המציג או המוכר טובין לצרכן יציג על גביהם או על גבי אריזתם את מחירם הכולל.

(ב) הצגת המחיר כאמור בסעיף קטן (א) תהיה -

(1) של המחיר הכולל בלבד, ורק במטבע ישראלי;

(2) במקום הנראה לעין, בספרות ברורות וקריאות.

(ג) הוראות סעיפים קטנים (א) ו- (ב) יחולו גם על טובין המוצגים על ידי

עוסק לראווה בכל דרך שהיא, באופן הנותן יסוד להניח שהטובין, או טובין הדומים להם, מוצעים על ידיו לצרכן למכירה.

(ד) המחיר המחייב של טובין יהיה המחיר שהוצג עליהם בהתאם להוראות

סעיף זה, אף אם מחירם בקופה גבוה מהמחיר האמור.

(ה) השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי טובין שלגביהם תהיה חובה להציג, נוסף על המחיר הכולל או במקומו, את המחיר ליחידת מידה, משקל או נפח, הכל כפי שיקבע.

27. כמו כן, הנתבעת מפרה את הוראות סעיף 1 לתקנות הגנת הצרכן אשר קובע כדלקמן :

הצגת מחיר של סוגי מצרכים מסוימים:

1. (א) סוגי המצרכים המנויים בטור א' לתוספת יכול שמחירם יוצג באופן המצויין לצדם בטור ב', ולא על גבי המצרך עצמו או על גבי אריותו, ובלבד שהצגת המחיר כאמור נראית לעין, ברורה וקריאה בדרך המאפשרת לכל אדם לדעת את מחיר המצרך.

28. בכל פעם שהתובע חפץ ו/או רוכש מוצרי פירות וירקות ארוזים מראש, אין לו את הכלים לדעת את המחיר המוצר הסופי, והוא אף אינו יודע מה הוא משקלו של המוצר, וכמובן שאין אפשרות לצרכן לרכוש כמות קטנה יותר מזו הארוזה על ידיד המשיבה.

✓ תיאור הפרות הנתבעת לעניין תת הקבוצה הרביעית :

29. עניינת של ההפרה הנטענת לגבי תת הקבוצה הרביעית הינה הנוהג הנפסד של הנתבעת למכור מוצרים בניגוד לחובה שנקבעה. הנתבעת מתעלמת מהוראות הדין הישראלי כאשר היא אינה מסמנת בידועין את מוצריה (או לפחות חלק ממוצריה) בשפה העברית וזאת בניגוד להוראות תקנות בריאות הציבור (מזון)(סימון תזונתי) תשנ"ג- 1993 (להלן: "תקנות בריאות הציבור- סימון") וצו הגנת הצרכן (סימון טובין), התשמ"ג 1983 (להלן: "צו הגנת הצרכן") ותקן ישראלי רשמי ומחייב 1145- סימון מוצרי מזון ארוז מראש (להלן: "תקן 1145").

30. התובע מציין כי הנתבעת מפרה את סעיף 2(א) לתקנות בריאות הציבור הקובע כדלקמן :

2(א) לא ייצר אדם מזון ארוז מראש, לא ייבאו, לא ישווקו, לא יאחסנו ולא יציגו למכירה אלא אם כן הוא מסומן בסימון תזונתי בהתאם לתקנות אלה (להלן- סימון תזונתי).
כמו כן הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 3(א) לתקנות בריאות הציבור הקובע כדלקמן:
3(א): הסימון התזונתי יפרט את הערך הקלורי של המזון, ותכולת החלבונים, הפחמימות, השומנים והנתרן כמפורט בתוספת הראשונה, בחלק א'.

31. בנוסף לכך, הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 5(א) לתקנות בריאות הציבור הקובע כדלקמן :

5(א) הסימון התזונתי ייעשה על אריזות המזון במקום בולט לעין, בתוך מסגרת, בצורת טבלה, בנוסח בעברית ובסדר כמצויין בתוספת הראשונה

32. כמו כן, הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 4 (ב) לצו הגנת הצרכן שקובע כדלקמן:

4(ב): הסימון על טובין מיובאים יהיה בעברית או בעברית ובלועזית; מופיע סימון נוסף בלועזית, שאינו נדרש לפי צו זה, אין צורך בתרגומו לעברית.

33. הנתבעת הפרה בנוסף את ההוראות הנכללות במסגרת תקן 1145, הקובע כי פרטי הסימון התזונתי, ובכלל זאת מכח תקנות בריאות הציבור, אליהן מפנה תקן 1145 בסעיף 10, יהיה בשפה העברית, כפי שנקבע כדלקמן:

3.8: החלק המילולי של פרטי הסימון הנדרשים בתקן יהיה בשפה העברית:

ציון וסימון מוצרי מזון מהווה אינדקציה בסיסית לצרכן על מנת לקבל את מלוא המידע המהותי אודות המוצר שמעניין הצרכן לרכוש ולצרוך בהתאם לצרכים שלו, ולכן אי אספקת מידע על גבי המוצר בהתאם לדינים במדינת ישראל.

34. אי ציון מידע על גבי המוצרים מונע מהצרכן לעשות במוצר שימוש המתאים לצרכיו ובכך מסב לצרכן נזק ממוני ולא ממוני.

35. תקנות בריאות הציבור, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 נועדו לשם מימוש זכותם של הצרכנים לדעת מה טיבו של המוצר אותו הם רוכשים, וכן על מנת לסייע בידם להשוות בין מוצרים דומים ולקבל החלטה מושכלת בעת רכישה של מוצר מסוים.

36. אלא שהנתבעת בחרה לעשות דין לעצמה ולהפר את הוראות הדין בעניין סימון מוצרי מזון ארוזים מראש, והיא אינה מקפידה לסמן את מוצריה בהתאם להוראות הדינים המפורטים. במעשיה ובמחדליה, מונעת הנתבעת מהצרכנים ובכללם התובע, את זכותם לבצע קניה מושכלת המתאימה לצרכיו, שכן מידע חיוני מוסתר מהצרכנים, והכל כפי שיפורט להלן.

37. התובע רוכש ורכש ממוצרי הנתבעת המכונה קוקה קולה (בטעם קלאסי ובטעמים שונים המשווקים על ידי המשיבה) יודגש כי המוצר מושא בקשת האישור נמכרים על ידי הנתבעת בכלל סניפיה ובפריסה ארצית, ולכן אין המדובר בתקלה נקודתית אלא בשיטת עבודה אצל הנתבעת אשר פועלת בשיטת מצליח בכל הקשור לשיווק המוצר שבנידון.

38. בפעם האחרונה שהגיע התובע לביתו הוא הבחין כי אין כל אזכור על גבי המוצר בעניין שם המוצר, רכיבי המוצר, שם היבואן, הוראות שימוש ואחסון בשפה העברית, ועל גבי המותר היה כיתוב רק בשפה האנגלית

39. בשל כך, התובע חשש משימוש במוצרים מושא בקשת האישור, והחליט כי בשל העובדה כי אינו יכול ללמוד אודות טיב המוצרים, ולכן הוא בחר שלא לעשות בהם שימוש.

40. התובע פנה למשיבה בפניה מוקדמת מפורטת אשר לא זכתה לתגובה כלשהיא מטעם הנתבעת.

41. התובע מציין כי בהתאם לאמור לעיל הרי הנתבעת מפרה שורה רבה של חוקים ודינים ואי לכך קמה לו למבקש זכות תביעה מכוח עילות אלה:

הטעייה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן").

הפרת חובה חקוקה.

הפרת החובה לקיום חוזה בתום לב, בהתאם לסעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים").

רשלנות.

עשיית עושר ולא במשפט.

42. בהפרותיה את החוק דלעיל, גורמת הנתבעת למבקש ולצרכנים בכלל, נזקים ממוניים ובלתי לא ממוניים של ממש.

ב. **המסגרת הנורמטיבית:**

(1) הטעייה מכוח דיני הגנת הצרכן

43. תכליתו של חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") היא להגן על הצרכן, בין היתר על ידי מניעת הטעייתו על ידי העוסק. למבקש קמה עילת תביעה אישית בין היתר, מכוח עוולת הטעייה והמסגרת הנורמטיבית של עילת הטעייה, כפי שנקבעה ברע"א 2837/98 ארד נ' בזק, פ"ד נד (1) 600, 607, כדלקמן:

"הטעייה היא הצהרה כוזבת. הטעייה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות; הטעייה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעייה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את

המציאות; והשנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם."

44. חוק הגנת הצרכן קובע שורה של איסורים שתכליתם למנוע את הטעייתו וניצול בורותו של הצרכן על ידי העוסק, וכן מטיל חובות גילוי על עוסקים, אשר נועדו להבטיח כי בטרם יחליט הצרכן לרכוש מוצר, יביא העוסק לידיעתו מידע מלא, ככל האפשר, על טיב הנכס שהוא עומד לרכוש ומחירו הכולל.

45. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטילות על עוסק חובות מוגברות ביחסיו עם הצרכן, ולקבוע כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העוסק לנצל את מעמדו העדיף על מנת להתעשר על חשבון הצרכן או לנהוג כלפיו ברשלנות. לכן קובע החוק שורה של חובות ואיסורים, שמטרתם למנוע הטעיית הצרכן, להביא לידיעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים לממש את זכויותיו (ר' דברי כבי' השופט ט' שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 ברזני נ' בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נה(4) 584, 598, ודברי כבי' השופט מ' חשין בדני"א 5712/01 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, תק-על 847(1)2003 (להלן: "הדיון הנוסף בעניין ברזני")).

46. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עוסק" לבין "צרכן". "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן כ"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק". "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן כ"מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי".

47. הגדרות אלו כוללות את התובע ואת הנתבעת ולא ניתן לחלוק על כך.

סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן קובע כך:

"2. איסור הטעיה

[תיקונים: התשמ"ח, התשנ"ג, התשנ"ט, התשס"ו, התשס"ז (מס' 2), התשס"ח (מס' 3)]

(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); **בלי לגרוע מכלליות האמור** יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה... (2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;

48. בדיון הנוסף בעניין ברזני הנ"ל, נפסק כי הטעית צרכן היא עוולה נזיקית, שחלים עליה עיקרי היסוד והדוקטרינות שבפקודת הנזיקין, כולל אלו הנוגעות לקשר הסיבתי ולהיקף הפיצוי לאור סעיפים 64 ו-76 לפקודת הנזיקין (ר' פסק הדין בדעת הרוב מפי כבי' השופט מ' חשין, פסקאות 11, 36-31). הנתבעת מעוולת במחדל בכך שהיא מפרה את כלל החוקים והתקנת שאוזכרו לעיל ובכך גרמה להטעיית התובע וכלל חברי הקבוצה.

(2) הפרת חובה חקוקה :

49. מעשי המשיבה, כפי שתוארו לעיל, עולים כדי הפרת חובה חקוקה, עולה מכח סעיף 63 לפקני"ז, אשר קובע כהאי לישנא:

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

50. בית המשפט העליון ניתח את יסודות עולת "הפרת החובה החקוקה" במסגרת ע"א 145/80 שלמה ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש ואח', פ"ד לו(1) 113 (להלן: "פרשת ועקנין"), שם פירט בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט, כתוארו אז, אהרן ברק, את חמשת היסודות המצטברים של עולת "הפרת חובה חקוקה" (שם עמ' 139):

"חמישה הם יסודותיה של העוולה בדבר הפרת חובה חקוקה:

- א. חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק;
- ב. החיקוק נועד לטובתו של הניזוק;
- ג. המזיק הפר את החובה המוטלת עליו;
- ד. ההפרה גרמה לניזוק נזק;
- ה. הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק."

51. כפי שהראינו לעיל, הנתבעת מפרה את הוראות הדינים כפי שאוזכרו לעיל! בנוסף לא ניתן לחלוק כי סעיפי הוראות הדין אותן מפרה הנתבעת נועדו להגן על הצרכנים פן יוטעו על ידי המשיבה.

52. בהקשר זה יודגש כי ההגדרה הקבועה למונח "נזק" בסעיף 2 לפקודת הנזיקין רחבה ביותר וכוללת, בין היתר, גם חוסר תחושות של כעס ותסכול (ר' יישום הדבר לדוגמא בתא (ת"א) 1372/95 יורשי המנוח תאופיק ראבי ז"ל נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ (פורסם בנבו, פסק הדין מיום 7.10.08) בסעיף 51 לפסק הדין; ת"צ 47729-07-12 אייל הלר נ' ליימן שליסל בע"מ (פורסם בנבו, פסק הדין מיום 20.11.13; סעיף 5 להחלטה).

(3) הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפי דיני החוזים :

53. בין התובע לבין הנתבעת נקשר חוזה, עם ביצוע הרכישות אצל הנתבעת ואי לכך חלה על הנתבעת חובת תום הלב לפי סעיפים 12, 39 ו-61(ב) לחוק החוזים.

54. סעיף 12 לחוק החוזים מאפשר הטלת אחריות גם במקרה של אי גילוי מקום בו מוטלת חובת גילוי, ובנוסף חובת תום הלב כוללת חובה לגלות לצד השני עובדות חשובות ואפילו עובדות שהצד השני היה יכול לגלותן בכוחות עצמו כאשר גילוי זה מתחייב ממהות העסקה ומנסיבות המקרה.

55. הנתבעת נהגה שלא בתום לב, כאשר בחרה לשווק את המוצרים נשוא בקשת האישור בניגוד לכלל הדינים כפי שפורטו לעיל.

(4) רשלנות :

56. סעיף 35 לפקודת הנזיקין מגדיר רשלנות כדלקמן :

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח-יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח-יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה."

57. סעיף 36 לפקודת הנזיקין מטיל את החובה האמורה בסעיף 35 הנ"ל **"כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף."**

58. מעשייה של המשיבה, כפי שפורטו בכתב תביעה זה, תחילתם בהפרת הוראות הדינים וסופם ברשלנות, אם כי המונח רשלנות עושה חסד עם הנתבעת שכן הדעת נותנת כי פעולות כגון אלו של המשיבה, נעשות בכוונה תחילה וכי הנתבעת יכלה לצפות היטב את תוצאות ההטעיה והפרת החוק.

59. רשלנותה של הנתבעת מתבטאת, בין היתר, במעשים ובמחדלים הבאים :

- א. אי קיום הוראות החוק והתקנות כדלעיל ו/או
- ב. עשו מעשים שמשווק מזון סביר לא היה עושה באותן נסיבות.

60. כאמור לעיל, התובע יטען כי הנתבעת התרשלה בחובתה לקיים הוראות הדינים וגרמה למבקש ולשאר חברי הקבוצה נזקים ממוניים כמו גם לנזקים לא ממוניים כאשר לא היתה להם ידיעה או יכולת לדעת אודות נסיבות ההטעיה המבוצעת על ידי המשיבה.

(5) עשיית עושר ולא במשפט :

61. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט – 1979 קובע באופן הבא :

”מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה.”

62. הרעיון המונח ביסוד דיני עשיית העושר שלא במשפט, הוא מניעת התעשרות הנתבע על חשבון התובע.

63. שלושה הם היסודות שהתקיימותם מבססת חובת השבה בגין עילת עשיית עושר ולא במשפט: קבלת נכס, שירות או טובת הנאה – היא ההתעשרות; ההתעשרות באה לזוכה מן המזכה; ההתעשרות נתקבלה על-ידי הזוכה “שלא על פי זכות שבדין”. (רי רע"א 502/04 GMBH Buffalo Boots נ' גלי – רשת חנויות נעליים גלי שלום ואח', פורסם בנבו 16.5.04; פסקה 5 לפסק דינו של כב' השופט גרוניס, כתוארו אז).

64. ברע"א 5768/94 א.ש.י.ר. יבוא יצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ, פ"ד נב(4) 289, נקבע כי התנהגות מצד הזוכה שאינה עולה בקנה אחד עם דרישות המסחר ההוגן, תחשב יסוד נוסף לשם ביסוס היסוד השלישי: “שלא על פי זכות שבדין”.

65. חוק עשיית עושר קובע את העיקרון הכללי של חובת ההשבה, אשר נועד למנוע התעשרות שלא כדין של אדם על חשבון רעהו ואולם אינו קובע רשימה סגורה של מצבים בהם נתונה הזכות להשבה. “הקטגוריות של עשיית עושר ולא במשפט לעולם אינן סגורות ולעולם אינן שוקטות על השמרים... על השופט לפרש את הוראת המחוקק על פי תכלית החקיקה. התכלית היא, בין השאר, מניעת התעשרות שלא כדין... ביסוד תכלית זו עומדת התפיסה... לפיה יש להורות על השבה מקום שתחושת המצפון והישר (ex aequo et bono) מחייבת השבה” (דברי כב' השופט, כתוארו אז, א' ברק בד"נ 20/82 אדרס חומרי בנין בע"מ נ' הרלו אנד ג'ונס ג.מ.ב.ה, פ"ד מב(1) 221, בעמ' 273). כך גם הבהירה כב' השופטת נתניהו בע"א 442/85 משה זוהר ושות' נ' מעבדות טרבנול (ישראל) בע"מ, פ"ד מד(3) 661, בעמ' 669: “היתרון בכלי שנותן בידינו החוק הוא בגמישותו... אנו חופשיים להעניק את הסעד בכל מקרה ראוי שבו ההתעשרות מקוממת את חוש הצדק וההגינות והיא עונה בכך על היסוד ‘שלא על פי זכות שבדין’ שבסעיף 1(א) לחוק”.

66. הנתבעת חסכה סכומי כסף נכבדים בכך שאינה מסמנים את מוצריה, ובדרך בה היא מוכרת את המוצרים, ובדרך בה היא מחשבת את משקל האריזה וזאת בניגוד להוראות הדינים כפי שאוזכרו בהרחבה לעיל ובשל כך, התרופה היחידה הינה השבת הכספים ששולמו על ידי התובע וחברי הקבוצה בגין רכישת מוצרי המשיבה.

67. עוולת עשיית עושר ולא במשפט זכתה לתחייה מפוארת במסגרת ההחלטה בת"צ-51324-14-03 בעניין עזרא יהודה נ' HP אשר ניתן ע"י כבוד השופט פרופ' גרוסקופף (פורסם בנבו ביום 3/5/17) (להלן: "עניין יהודה") ואשר לאחרונה בהחלטת בית המשפט העליון בתיק רע"א 5119/17 בעניין HP נ' יהודה עזרא, ע"י כבוד הנשיאה אי חיות ביום 25/12/17.

68. התובע מציין כי ההתעשרות שלא כדין של הנתבעת נבעה מן העובדה כי הציגה בפני הצרכנים מידע מוטעה, וכמו שבעניין יהודה נקבע כך:

"המשיבות חסכו במהלך השנים בעקבות אי העמידה בהוראות החוק הישראלי לעניין סימון מוצרים. התביעה לסעד זה מבוססת על סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט – 1979, כשהלך המחשבה העומד מאחוריה הוא כדלהלן: על פי החוק, נדרשו המשיבות לסמן מחסניות דיו HP בעברית. המשיבות הפרו חובה זו, וכתוצאה מכך התעשרו שלא כדין, שכן חסכו לעצמן את הוצאות סימון המוצרים. התעשרות זו היא על חשבון הצרכנים, שכן הושגה באמצעות הפרת חובת הסימון המיועדת להטיב עימם. לפיכך על המשיבות להשיב לחברי הקבוצה את הרווחים שהפיקו מהפרת החובה".

69. התובע מעמיד את תביעתו האישית על סכום של 70 ₪; לבית המשפט הסמכות המקומית ועניינית לדון בתביעה זו.

70. אשר על כן יש להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובעים סכום של 70 ₪, ולחייב את הנתבעת בהוצאות משפט, לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ כדין.

חיפה 21/7/2019

ניזאר טנוס, עו"ד

נוהא פראן, עו"ד

האני טנוס, עו"ד

טנוס עורכי דין- חברת עורכי דין
באי כח התובע

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הערן: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בית משפט: שלום חיפה

שמות הצדדים: 1. אבירן מזרחי באמצעות ב"כ עו"ד ניזאר טנוס

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

סטופ מרקט בע"מ

באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: ניזאר טנוס

כתובת: אלמוג 20 חיפה, 354004

תפקיד בהליך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: "ככלל הצרכנים; מועד הגשת הבקשה: 27/07/2019; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם הופר החוק והתקנות; תמצית הבקשה לאישור התובענה: האם הופר החוק; הסעד המבוקש: עשה-כספי; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: 2,500,000 [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): "ככלל הצרכנים"; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): האם הופר החוק; הסעדים הנחבטים: כספי-עשה [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:

1. בקשה לאישור תובענה כייצוגית

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

(ב) סוג תיק בהליך משפחה

☐ אימוץ	☐ אפטרופסות	☐ אכיפת פסק חוץ	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ הטדה מאימת וצו הגנה	☐ היתר נישואין	☐ יישוב סכסוך	☐ ערעור משפחה	☐ ערעור על החלטת רשם	☐ רשות ערעור משפחה
☐ שינוי שם	☐ תביעת בורות	☐ קביעת גיל	☐ התרת נישואין	☐ תיק הסכם	☐ תיק משפחה	☐ תביעת בזקקות	☐ תיק עזבוניות	☐ ערעור משפחה אימוץ	

3

סכום התביעה (בתוספת כספיות בלבד):
 25000

4

סוג עניין (יש למלא בהתאם להודעת מנהל בתי המשפט לפי תקנה 7א(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 כפי שמתפרסמת ברשומות מזמן לזמן):
 באותו התיק, והאגרה שתשולם היא האגרה הגבוהה ביותר

5. בעלי הדין- פרטי מגיש התובענה (די בציון פרטי בעל הדין הראשון) קטין חסוי

שם (פרטי ומשפחה/חברה/מוסד)	מספר זהות/ מספר ת"פ *	מספר טלפון	כתובת
אליהו מנחם			

* בהתאם לתקנה 7א(ו) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אם אין בידי מגיש התובענה "מספר זהות" כהגדרתו בתקנות האמורות, עליו לפרט את הטעמים לכך. לפיכך, אם אין ברשותך מספר זהות, נא פרט:

6. פרטי בעל-דין שכנגד⁵ (די בציון פרטי הנתבע הראשון) קטין חסוי

שם (פרטי ומשפחה/חברה/מוסד)	מספר זהות/ מספר ת"פ *	מספר טלפון	כתובת
אליהו מנחם			
בענין עיזבון המנוח (בתיקי עזבוניות בלבד)	מספר זהות		תאריך פטירה

7. אחר:

הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה בהתאם לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007⁶ או תקנות בית המשפט לעניני משפחה (אגרות), התשנ"ו-1995⁷.

8. פרט בקשות שנפתחו לפני פתיחת ההליך הנוכחי:

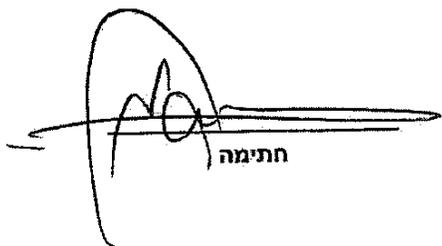
⁵ בהתאם לתקנה 9(2) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, פרטי הנתבע ימולאו עד כמה שניתן לכבודם.
⁶ ק"ת התשס"ז, עמ' 720.
⁷ ק"ת התשנ"ו, עמ' 8.

מספר דיוק	שם הדיוק	תיאור
-----------	----------	-------

9. פרטי בא כוח (אם מגיש התובענה מיוצג)

שם עורך הדין (שם פרטי ושם משפחה)	שם משרד עורך הדין	מספר רשיון	מספר פקס	מספר טלפון
נאמן ארם	טל יו אדווקטים	63240	052-6806000	052-6806000

אני מצהיר כי ידוע לי שסעיף 4 לטופס זה משמש, בין היתר, לצורך שומת אגרת בית משפט ואני מתחייב כי אין התובענה כוללת סוגי עניין שלא פורטו בסעיף 4 לטופס זה.

חתימה

27/7/19
תאריך